

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

25. října 2011 *

Ve věci T-190/08,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), se sídlem v Čeljabinsku (Rusko),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), se sídlem v Novokuznětsku (Rusko),

zastoupené P. Vander Schuerenem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené J.-P. Hixem, poté J. P. Hixem a B. Driesse-
nem, jako zmocněnci, původně ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, poté ve
spolupráci s G. Berrischem, advokáty,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Evropskou komisí, původně zastoupenou H. van Vlietem a K. Talabér-Ritz, poté H. van Vlietem a M. Françou, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 172/2008 ze dne 25. února 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 55, s. 6), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. května 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), jsou dvě společnosti usazené v Rusku, jež působí v oblasti výroby ferosilicia. V rozhodné době z hlediska sporných skutkových okolností se prodej těchto dvou společností v Evropském společenství uskutečňoval prostřednictvím společností ve spojení.

- 2 Na základě podnětu, který dne 16. října 2006 podal Euroalliances (Styčný výbor odvětví feroslitin), zahájila Komise Evropských společenství podle nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), v pozměněném znění (dále jen „základní nařízení“) [nahrazené nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava v Úř. věst. 2010, L 7, s. 22)], zejména pak podle článku 5 základního nařízení (nyní článek 5 nařízení č. 1225/2009) antidumpingové řízení týkající se dovozu ferosilicia pocházejícího z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Číny, Egypta, Kazachstánu a Ruska. Oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne

30. listopadu 2006 (Úř. věst. C 291, s. 34). Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2005 do 30. září 2006 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů relevantních pro posouzení újmy se týkalo období od ledna 2003 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

- 3 V rámci tohoto řízení žalobkyně a jejich společnosti ve spojení dne 15. ledna 2007 předložily své odpovědi na antidumpingový dotazník Komise. K témuž datu předložily rovněž vyjádření k újmě, příčinné souvislosti mezi tvrzenou újmou a spornými dovozy a legalitě zahájení antidumpingového řízení (dále jen „vyjádření k újmě“).
- 4 Ve dnech 2. až 7. května 2007 se Komise dostavila do prostor žalobkyň a jejich společností ve spojení, aby ověřila jimi předložené údaje.
- 5 Dne 5. června 2007 se v prostorách Komise konalo slyšení, během kterého žalobkyně vyjádřily své stanovisko k újmě, příčinné souvislosti mezi touto újmou a dumpingovými dovozy a legalitě rozhodnutí o zahájení antidumpingového řízení. Pokud jde o příčinnou souvislost, žalobkyně v průběhu slyšení zdůrazňovaly úlohu poptávky po oceli a výrobních nákladů, zejména nákladů na energii, a dobrovolné rozhodnutí některých výrobců ve Společenství zaměřit se na výrobu jiných výrobků a v některých případech ukončit výrobu ferosilicia.
- 6 Dne 29. srpna 2007 zveřejnila Komise nařízení (ES) č. 994/2007 ze dne 28. srpna 2007 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 223, s. 1, dále jen „prozatímní nařízení“). Prozatímní

nařízení zejména uložilo prozatímní antidumpingové clo, jehož sazba byla u výrobků žalobkyň stanovena na 22,8 %.

- 7 Dopisem ze dne 30. srpna 2007 oznámila Komise žalobkyním podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě byla prozatímní opatření přijata (dále jen „dokument poskytující prozatímní informace“). Dopisem ze dne 10. září 2007 zaslala Komise žalobkyním dodatek k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace týkající se konkrétně otázky legality zahájení antidumpingového řízení (dále jen „dodatkový dokument poskytující prozatímní informace“).

- 8 Dne 1. října 2007 předložily žalobkyně svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace a k dodatkovému dokumentu poskytujícímu prozatímní informace. Žalobkyně v těchto vyjádřeních zopakovaly své argumenty ohledně zjišťování újmy, existence příčinné souvislosti mezi touto újmou a dumpingovými dovozy a legality zahájení antidumpingového řízení. Žalobkyně dále tvrdily, že výpočet vývozní ceny je nesprávný v rozsahu, v němž bylo ziskové rozpětí dovozce ve spojení použité při tomto výpočtu nadhodnoceno, a že byly „diskriminovány“, jelikož dokument poskytující prozatímní informace byl předčasně poskytnut společnosti Silmak Ltd, výrobci ferosilicia usazenému v Bývalé jugoslávské republice Makedonie.

- 9 Dne 18. prosince 2007 zaslala Komise žalobkyním dopis obsahující podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit přijetí konečných opatření (dále jen „dokument poskytující konečné informace“). Dokument poskytující konečné informace obsahoval přílohu týkající se konkrétně společnosti CHEMK (dále jen „dokument poskytující konečné informace ve vztahu ke společnosti CHEMK“). V dokumentu poskytujícím konečné informace setrvala Komise na svých závěrech ohledně újmy a příčinné souvislosti. Pokud jde o výpočet vývozní ceny, Komise vysvětlila, že

opravila ziskové rozpětí použité při stanovení uvedené ceny a přitom již nevycházela ze ziskového rozpětí dosaženého dovozcem, který je ve spojení s žalobkyněmi, ale z předpokládaného ziskového rozpětí dovozce, který není ve spojení. V dokumentu poskytujícím konečné informace se Komise naproti tomu nevrátila k otázce legality zahájení antidumpingového řízení a nezabývala se problémem, na který poukázaly žalobkyně a jenž se týká předčasného zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace společnosti Silmak.

- 10 Dopisem zasláným Komisi dne 7. ledna 2008 předložily žalobkyně svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu konečné informace. Žalobkyně v těchto vyjádřeních – stejně jako ve vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace – věnovaly značnou část úvah otázce zjišťování újmy a příčinné souvislosti mezi tvrzenou újmou a dumpingovými dovozy. Žalobkyně navíc v těchto vyjádřeních zpochybnily novou metodu výpočtu ziskového rozpětí, které je třeba zohlednit při stanovení vývozní ceny.

- 11 Dne 8. února 2008 předložily žalobkyně Komisi žádost o pozastavení použitelnosti antidumpingových opatření podle čl. 14 odst. 4 základního nařízení (nyní čl. 14 odst. 4 nařízení č. 1225/2009).

- 12 Dne 25. února 2008 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 172/2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 55, s. 6, dále jen „napadené nařízení“). Na základě článku 1 napadeného nařízení byla sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením stanovena pro výrobky žalobkyň na 22,7 %.

- 13 Dopisem ze dne 28. února 2008 Komise žádost o pozastavení použitelnosti antidumpingových opatření zamítla.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 14 Žalobkyně podaly projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. května 2008. Žalobkyně se žalobou domáhaly nejen zrušení napadeného nařízení, ale podpůrně i zrušení rozhodnutí Komise ze dne 28. února 2008, kterým byla zamítnuta žádost o pozastavení použitelnosti antidumpingových cel, jež žalobkyně Komisi zaslaly dopisem ze dne 8. února 2008. Žaloba směřovala proti Radě a Komisi.
- 15 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. května 2008 žalobkyně podaly návrh na přijetí organizačních procesních opatření a důkazních opatření.
- 16 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. září 2008 vznesla Komise námitku nepřijatelnosti proti návrhu na zrušení jejího rozhodnutí ze dne 28. února 2008. Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podala Komise návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady za předpokladu, že žaloba bude v rozsahu, v němž směřuje proti uvedenému rozhodnutí, prohlášena za nepřijatelnou.
- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 12. ledna 2009 předložily žalobkyně svá vyjádření k této námitce nepřijatelnosti.

- 18 Usnesením ze dne 12. května 2009, CHEMK a KF v. Rada a Komise (T-190/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), Tribunál (druhý senát) odmítl žalobu jako nepřijatelnou v rozsahu, v němž směřovala proti rozhodnutí Komise ze dne 28. února 2008. V tomtéž usnesení Tribunál povolil Komisi vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Rady.
- 19 Dopisem ze dne 26. června 2009 informovala Komise Tribunál, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 21 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 22 Na podporu žaloby žalobkyně předkládají pět žalobních důvodů. V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně vznáší námitky proti stanovení vývozní ceny. Druhý žalobní důvod se týká nabídky cenového závazku společnosti Silmak. V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně napadají zjišťování újmy. V rámci čtvrtého žalobního důvodu zpochybňují určení příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou. Konečně v rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně vytýkají Komisi, že nevyhověla jejich žádostem o další nedůvěrné informace týkající se podnětu.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž se týká použití předpokládaného ziskového rozpětí při stanovení vývozní ceny

K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 9 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 23 Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 9 základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 9 nařízení č. 1225/2009), jelikož měla za to, že má podle tohoto článku povinnost použít předpokládané ziskové rozpětí

dovozců, kteří nejsou ve spojení, a nikoliv skutečné ziskové rozpětí dovozce ve spojení. I když čl. 2 odst. 9 základního nařízení nestanoví konkrétní metodu pro určení přiměřeného ziskového rozpětí, toto ustanovení podle žalobkyň Radě nezakazuje použít skutečné ziskové rozpětí dovozců ve spojení, jak prokazuje předchozí praxe tohoto orgánu. Článek 2 odst. 9 základního nařízení ani údajná předchozí praxe v každém případě Radu z právního hlediska nenutí použít ziskové rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení.

²⁴ Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

²⁵ Úvodem je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 8 základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 8 nařízení č. 1225/2009) stanoví, že vývozní cena je skutečně zaplacená cena nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství. Článek 2 odst. 9 první pododstavec základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 9 první pododstavec nařízení č. 1225/2009) uvádí, že neexistuje-li vývozní cena nebo se ukáže, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu spočítat na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupci nebo – pokud výrobek není prodán nezávislému kupci nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen – na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

- 26 Z článku 2 odst. 9 základního nařízení tedy vyplývá, že Komise a Rada mohou mít za to, že vývozní cena není spolehlivá, ve dvou případech, a sice existuje-li obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou nebo z důvodu dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou. Mimo tyto případy jsou orgány povinny, existuje-li vývozní cena, vycházet z této ceny při stanovování dumpingu (rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2002, Kundan a Tata v. Rada, T-88/98, Recueil, s. II-4897, bod 49).
- 27 Dále je třeba uvést, že čl. 2 odst. 9 druhý pododstavec základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 9 druhý pododstavec nařízení č. 1225/2009) uvádí, že je-li vývozní cena stanovena na základě ceny účtované prvnímu nezávislému kupujícímu nebo jakémkoli jiném přiměřeném základě, provedou se úpravy pro všechny zisk a náklady za období mezi dovozem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice Společenství. Článek 2 odst. 9 třetí pododstavec základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 9 třetí pododstavec nařízení č. 1225/2009) stanoví, že částky, o něž se provedou úpravy, zahrnují přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk.
- 28 I když čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanoví, že úpravy se provedou o ziskové rozpětí, je třeba dát za pravdu žalobkyním, že toto ustanovení neuvádí metodu výpočtu nebo určení uvedeného rozpětí. Toto ustanovení pouze odkazuje na přiměřenost ziskového rozpětí, které je předmětem úpravy.
- 29 Podle judikatury může být takové přiměřené ziskové rozpětí v případě existence obchodního spojení mezi vývozcem a dovozcem ve Společenství vypočítáno nikoliv na základě údajů od přidruženého dovozce, jež mohou být ovlivněny tímto obchodním spojením, ale na základě údajů od nezávislého dovozce [pokud jde o čl. 2 odst. 8 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2176/84 ze dne 23. července 1984 o ochraně před

dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L201, s. 1), který je v podstatě totožný s čl. 2 odst. 9 základního nařízení, viz rozsudky Soudního dvora ze dne 5. října 1988, *Silver Seiko* a další v. Rada, 273/85 a 107/86, Recueil, s. 5927, bod 25, a *Canon* a další v. Rada, 277/85 a 300/85, Recueil, s. 5731, bod 32].

- ³⁰ S ohledem na výše uvedené je tudíž třeba čl. 2 odst. 9 základního nařízení vykládat v tom smyslu, že orgánům ponechává výběr mezi použitím skutečného ziskového rozpětí dovozce ve spojení a použitím předpokládaného ziskového rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, přičemž jedinou povinností je stanovit uvedené ziskové rozpětí na přiměřené úrovni.
- ³¹ Právě s ohledem na tyto zásady je třeba zkoumat tvrzení žalobkyň, podle kterého se Rada dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- ³² Nejprve je třeba uvést, že mezi účastníky řízení není sporu o tom, že k prodeji ferosilicia vyrobeného žalobkyněmi docházelo v období šetření prostřednictvím společností ve spojení. Na orgány se proto nevztahovala povinnost – uvedená v čl. 2 odst. 8 základního nařízení – vycházet ze skutečné vývozní ceny, tedy ceny skutečně zaplacené za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství. Projednávaný případ naopak umožnil použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení, a sice stanovení vývozní ceny, což rovněž znamená, že orgány byly oprávněny si zvolit jakoukoli metodu umožňující určení přiměřeného ziskového rozpětí.

- 33 Dále je třeba poznamenat, že žalobkyně tento závěr nezpochybňují. Žalobkyně naopak tvrdí, že orgány si mohly vybrat mezi předpokládaným ziskovým rozpětím nezávislého dovozce a skutečným ziskovým rozpětím dovozce ve spojení. Žalobkyně jsou nicméně toho názoru, jak uvedly v odpovědi na otázku položenou Tribunálem prostřednictvím organizačního procesního opatření, že z pojmů použitých orgány v bodě 41 dokumentu poskytujícího konečné informace i v bodě 41 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány měly za to, že při výpočtu vývozní ceny musely na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení použít předpokládané ziskové rozpětí nezávislého dovozce.
- 34 Tribunál má za to, že znění bodu 41 dokumentu poskytujícího konečné informace a bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení nepodporuje tvrzení žalobkyň. Orgány totiž v těchto bodech tvrdí, že v souladu se zavedeným postupem by částka zisku, která se má použít, měla být založena na částce dosažené nezávislými dovozci. Takové tvrzení nijak nenavádí povinnosti použít předpokládané ziskové rozpětí nezávislého dovozce. Pouze odkazuje na zvyk orgánů, podle kterého je uvedené ziskové rozpětí obvykle použito pro výpočet vývozní ceny, existuje-li obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem.
- 35 Takový výklad bodu 41 dokumentu poskytujícího konečné informace a bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého orgány zamýšlely odkázat na pouhý zvyk, který je podle okolností dodržován, či nedodržován, je podpořen předchozí praxí orgánů, jak ji samy žalobkyně popisují ve svých písemnostech. Žalobkyně v nich tak odkazují na nařízení Rady (EHS) č. 374/87 ze dne 5. února 1987 o konečném výběru částek zajištěných na základě prozatímního cla a uložení konečného antidumpingového cla z dovozu válcových ložisek pocházejících z Japonska [*neoficiální překlad*] (Úř. věst. L 35, s. 32), ve kterém Rada ke stanovení vývozní ceny použila skutečné ziskové rozpětí dovozců ve spojení.

- 36 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že použití předpokládaného ziskového rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, nevyplývá v projednávané věci ze skutečnosti, že se orgány domnívaly, že mají povinnost jej použít, ale z toho, že orgány se rozhodly použít ziskové rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, jelikož ziskové rozpětí dovozce ve spojení bylo zkresleno transferovou cenou mezi společnostmi ve spojení.
- 37 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nedošlo v tomto ohledu k žádnému nesprávnému právnímu posouzení.
- 38 Jen pro úplnost je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mají orgány v oblasti obchodních ochranných opatření širokou diskreční pravomoc, takže soud Unie může vykonávat pouze omezený soudní přezkum (rozsudky Tribunálu ze dne 29. ledna 1998, Sinochem v. Rada, T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 51, a ze dne 17. července 1998, Thai Bicycle v. Rada, T-118/96, Recueil, s. II-2991, body 32 a 33). Určení průměrného ziskového rozpětí nepředstavuje výjimku při uplatňování této judikatury, jelikož nutně zahrnuje složitá hospodářská posouzení (viz obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2000, Miwon v. Rada, T-51/96, Recueil, s. II-1841, bod 42, a rozsudek Tribunálu Kundan a Tata v. Rada, bod 26 výše, bod 50).
- 39 V rámci projednávané části prvního žalobního důvodu přitom žalobkyně pouze tvrdí, že Rada se dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 9 základního nařízení, jelikož měla nesprávně za to, že má povinnost použít předpokládané ziskové rozpětí nezávislých dovozců, i když toto ustanovení nezakazuje použití skutečného ziskového rozpětí dovozců ve spojení, ale vůbec se nesnaží prokázat, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když se ve skutečnosti rozhodly použít takové předpokládané ziskové rozpětí spíše než skutečné ziskové rozpětí dovozce ve spojení.

- 40 Z toho vyplývá, že první část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumenty účastnic řízení

- 41 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, jak je stanovena článkem 253 ES, jelikož se bez náležitého odůvodnění rozhodla zamítnout použití skutečného ziskového rozpětí dovozce, který s nimi byl ve spojení, a stanovit vývozní cenu na základě předpokládaného ziskového rozpětí, kterého by dosáhl nezávislý dovozce.
- 42 Rada zaprvé žalobkyním nikdy nesdělila důvody, na základě kterých měla za to, že zisk skutečně dosažený dovozcem, který s nimi byl ve spojení, byl méně přiměřený než předpokládané ziskové rozpětí stanovené na základě ziskových rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení. Zadruhé pouhý odkaz Rady na její předchozí praxi, jež spočívá v používání předpokládaného ziskového rozpětí určeného na základě ziskového rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, nepředstavuje s ohledem na článek 253 ES dostatečné vysvětlení.
- 43 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- ⁴⁴ Z judikatury vyplývá, že z odůvodnění vyžadovaného článkem 253 ES musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Unie, jenž sporný akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a hájit svá práva a soud Unie mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudek Soudního dvora ze dne 30. září 2003, Eurocoton a další v. Rada, C-76/01 P, Recueil, s. I-10091, bod 88, a rozsudek Tribunálu ze dne 12. října 1999, Acme v. Rada, T-48/96, Recueil, s. II-3089, bod 141).
- ⁴⁵ V tomto ohledu je třeba upřesnit, že Rada není povinna v odůvodnění nařízení odpovédět na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení (rozsudek Tribunálu ze dne 20. října 1999, Swedish Match Philippines v. Rada, T-171/97, Recueil, s. II-3241, bod 82). Mimoto není požadováno, aby odůvodnění konkrétně vylíčil veškeré jednotlivé relevantní skutkové a právní okolnosti, poněvadž požadavky kladené na odůvodnění musejí být posuzovány zejména s ohledem na kontext aktu a všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Tribunálu ze dne 28. září 1995, Ferchimex v. Komise, T-164/94, Recueil, s. II-2681, bod 118). Postačí, aby Rada popsala skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1996, Asia Motor France a další v. Komise, T-387/94, Recueil, s. II-961, body 103 a 104).
- ⁴⁶ Rada v projednávané věci v bodě 41 odůvodnění napadeného nařízení a v bodě 41 dokumentu poskytujícího konečné informace vysvětlila, že zaprvé zisk používaný při výpočtu vývozní ceny v prozatímní fázi byl stejný jako u dotčeného dovozce ve spojení, že zadruhé v souladu se zavedeným postupem orgánů Unie by částka zisku, která se má použít, měla být založena na částce dosažené nezávislými dovozci, a že

se zatřetí ziskové rozpětí použité v prozatímní fázi tedy muselo opravit, a důsledkem této změny bylo mírné zvýšení používaného zisku, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, že úroveň zisku byla nadhodnocena.

47 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně z bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení a z bodu 41 dokumentu poskytujícího konečné informace jasně a jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí orgánů – přijaté ve fázi přijímání konečných antidumpingových opatření – zamítnout použití skutečného ziskového rozpětí dovozce, který je s žalobkyněmi ve spojení, a stanovit vývozní cenu na základě předpokládaného ziskového rozpětí, kterého by dosáhl nezávislý dovozce, je přímým důsledkem spojení existujícího mezi žalobkyněmi a jejich dovozcem. Orgány tímto způsobem žalobkyním oznámily, že jsou toho názoru, že je přiměřenější použít předpokládané ziskové rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, než ziskové rozpětí dovozce ve spojení.

48 Je třeba navíc poznamenat, že žalobkyně ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu konečné informace zpochybnily rozhodnutí orgánů použít předpokládané ziskové rozpětí, a tím prokázaly, že zcela porozuměly úvahám orgánů a byly schopny hájit svá práva. Konkrétně, žalobkyně zaprvé uvedly důvody, proč měly za to, že použití ziskového rozpětí společnosti, která není ve spojení, bylo v projednávané věci nevhodné. Zadruhé žalobkyně vysvětlily, že skutečné ziskové rozpětí dovozce ve spojení bylo spolehlivé a přiměřené. Zatřetí žalobkyně uvedly, že i když zavedeným postupem Komise bylo používat předpokládané ziskové rozpětí nezávislého dovozce, žádné ustanovení základního nařízení nebránilo tomu, aby Komise použila skutečné ziskové rozpětí společnosti ve spojení.

49 Druhou část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva žalobkyně na obhajobu

Argumenty účastnic řízení

- 50 Žalobkyně tvrdí, že Rada zasáhla do jejich práva na obhajobu, jelikož pro nedostatek odůvodnění nemohly účinně hájit své zájmy. Rada tak před podáním žalobní odpovědi žalobkyním nikdy neumožnila, aby předložily svá vyjádření k její argumentaci na podporu použití předpokládaného ziskového rozpětí. Rada především až ve fázi žalobní odpovědi vysvětlila povahu nesprávného posouzení, kterého se dopustila ve fázi prozatímního nařízení při určování skutečného ziskového rozpětí, a sice nesprávného posouzení, o kterém byly žalobkyně informovány až dne 3. března 2008, tedy po přijetí napadeného nařízení.
- 51 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 52 Z judikatury vyplývá, že požadavky vyplývající z dodržování práva na obhajobu jsou závazné nejenom v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních předcházejících přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášet pro ně nepříznivé důsledky (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil,

s. I-3187, bod 15). Konkrétně musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (výše uvedený rozsudek Al-Jubail Fertilizer v. Rada, bod 17).

53 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba ověřit, zda Rada porušila právo žalobkyně na obhajobu.

54 Nejprve, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého jim Rada před podáním žalobní odpovědi nikdy neumožnila, aby předložily svá vyjádření k její argumentaci na podporu použití předpokládaného ziskového rozpětí, je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodech 47 a 48 výše, že bod 41 dokumentu poskytujícího konečné informace i bod 41 odůvodnění napadeného nařízení jasně a jednoznačně uvedly, že rozhodnutí orgánů zamítnout použití skutečného ziskového rozpětí dovozce, který je s žalobkyněmi ve spojení, bylo přímým důsledkem spojení existujícího mezi žalobkyněmi a jejich dovozcem. Žalobkyně kromě toho ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu konečné informace zpochybnily rozhodnutí orgánů použít předpokládané ziskové rozpětí. Z toho plyne, že žalobkyně nejenom mohly užitečně vyjádřit své stanovisko k použití předpokládaného ziskového rozpětí, ale navíc své stanovisko v tomto ohledu skutečně vyjádřily.

55 Co se týče argumentu žalobkyně, podle kterého jim Rada před podáním žalobní odpovědi nijak nevysvětlila povahu nesprávného posouzení, kterého se dopustila při určování skutečného ziskového rozpětí, je třeba uvést, že skutečné ziskové rozpětí

bylo použito pro výpočet vývozní ceny při přijímání prozatímních antidumpingových opatření. Z bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení naproti tomu vyplývá, že ve fázi přijímání konečných antidumpingových opatření bylo použito předpokládané ziskové rozpětí. Žalobkyně přitom neprokázaly, v čem byla vysvětlení, která podle svého názoru obdržely opožděně, relevantní pro obhajobu jejich zájmů při přijímání napadeného nařízení.

56 Z toho plyne, že k žádnému porušení práva žalobkyň na obhajobu nedošlo.

57 Třetí část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady řádné správy

Argumenty účastnic řízení

58 Žalobkyně v replice tvrdí, že Rada nesplnila svoji povinnost řádné péče a porušila zásadu řádné správy. Ze žalobní odpovědi totiž vyplývá, že se Rada dopustila zjevně

nesprávného posouzení, které žalobkyně nemohly napadnout v žalobě z toho důvodu, že Rada jejich argumenty nepřezkoumala včas.

- 59 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 60 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se vztahuje na Tribunal na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu musí každá žaloba uvádět předmět sporu, návrhová žádání žalobce a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (rozsudky Tribunálu ze dne 6. května 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, T-195/95, Recueil, s. II-679, bod 20, a ze dne 3. února 2005, *Chiquita Brands a další v. Komise*, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 64).
- 61 Skutkové a právní okolnosti, o které se žalobkyně opírají na podporu projednávané výtky, přitom z jejich písemností srozumitelně nevyplývají. Žalobkyně tak tvrdí, že jelikož Rada včas nepřezkoumala jejich argumenty, nemohly napadnout zjevně nesprávné posouzení. Žalobkyně však neupřesňují, na které argumenty odkazují ani o jaké zjevně nesprávné posouzení se jedná.

- 62 Je tedy třeba zamítnout čtvrtou část prvního žalobního důvodu jako nepřijatelnou, a tudíž první žalobní důvod v plném rozsahu.

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž se týká cenového závazku nabídnutého společností Silmak

K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady rovného zacházení

Argumenty účastnic řízení

- 63 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila zásadu rovného zacházení, jelikož dokument poskytující prozatímní informace předčasně zaslala společnosti Silmak, a tím jí umožnila nabídnout cenový závazek. Žalobkyně uvádějí, že Rada nezaslala uvedený dokument současně i jim, přestože se nacházely ve stejné situaci jako společnost Silmak. Žalobkyně navíc uvádějí, že podle rozsudku Soudního dvora ze dne 11. července 1990, Sermes (C-323/88, Recueil, s. I-3027, body 46 a 47), nelze „diskriminaci“ odůvodnit rozdíly v právním postavení dotyčných účastníků řízení, vyjma případu, kdy existuje právní základ odůvodňující tyto rozdíly. Rada přitom sama odkazuje na zavedený postup, a nikoliv na právní akt.
- 64 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 65 Zásada rovného zacházení zakazuje, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno [rozsudek Soudního dvora ze dne 27. ledna 2005, *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, C-422/02 P, Sb. rozh. s. I-791, bod 33].
- 66 Tribunál má v tomto ohledu za to, že žalobkyně a společnost Silmak nemohly být považovány za společnosti nacházející se ve srovnatelných situacích.
- 67 Je totiž třeba připomenout, že Rada ve svých písemnostech vysvětluje, že orgány postupovaly podle zásad stanovených v závěrech zasedání Evropské rady, které se konalo v Essenu (Německo) ve dnech 9. a 10. prosince 1994, a v čl. 36 odst. 2 Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií na straně druhé (Úř. věst. 2004, L 84, s. 13, dále jen „DSP“). Na základě těchto zásad Komise zavedla ustálenou praxi pro antidumpingová šetření týkající se kandidátských zemí, podle které přibližně dva měsíce před přijetím prozatímních opatření informuje Radu stabilizace a přidružení, dotyčnou vládu a vyvážející výrobce o skutečnostech, na základě kterých zamýšlí doporučit přijetí předběžných opatření. Rada upřesňuje, že hlavním cílem této informace, jež se týká výhradně skutečností prokazujících dumping, je umožnit vývozci, aby předložil nabídku cenového závazku.
- 68 Je třeba dát za pravdu Radě, že čl. 36 odst. 2 DSP stanoví, že Rada stabilizace a přidružení je informována o případě dumpingu, jakmile bylo zahájeno antidumpingové šetření, a že není-li dumping ukončen nebo není-li dosaženo jiného uspokojivého řešení do 30 dnů od přednesení této záležitosti Radě stabilizace a přidružení, mohou

být přijata vhodná opatření. Z tohoto ustanovení vyplývá, že ke komunikaci mezi Komisí a vyvážejícími výrobci usazenými v Bývalé jugoslávské republice Makedonie musí nutně dojít před přijetím prozatímních antidumpingových opatření, neboť jinak nelze uvažovat o žádném uspokojivém řešení ve smyslu tohoto ustanovení. Z téhož důvodu z tohoto ustanovení vyplývá, že podstatné úvahy a skutečnosti, na jejichž základě orgány zamýšlí doporučit přijetí prozatímních antidumpingových opatření, musí být známy vyvážejícím výrobcům, protože jinak by pro ně mohlo být obtížné navrhnout uspokojivé řešení.

69 Vzhledem k tomu, že společnost Silmak je výrobce usazený v Bývalé jugoslávské republice Makedonie, vztahovalo se na ni toto ustanovení a obdržela dokument poskytující prozatímní informace předčasně, což jí umožnilo nabídnout Komisi cenový závazek. Předčasné zaslání uvedeného dokumentu společnosti Silmak proto nepředstavuje porušení rovného zacházení, jelikož tato společnost se vzhledem k použití čl. 36 odst. 2 DSP nacházela v odlišné situaci než žalobkyně.

70 Tento závěr není zpochybněn argumentem žalobkyně založeným na rozsudku Sermes, bod 63 výše.

71 Soudní dvůr totiž na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, v tomto rozsudku obecně netvrdí, že „diskriminací“ lze odůvodnit rozdíly v právním postavení dotyčných účastníků řízení pouze pod podmínkou, že existuje právní základ odůvodňující tyto rozdíly. Ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek, žalobkyně tvrdila, že uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se německého vnitřního obchodu, která umožňovala vyvážet z Německé demokratické republiky do Spolkové republiky Německo bez

antidumpingových cel, vedlo k „diskriminaci“. Soudní dvůr ve svém rozsudku odpověděl, že rozdílné zacházení, na které poukazovala společnost Sermes, mělo normativní základ v protokolu, který byl nedílnou součástí Smlouvy, a tedy nebylo možné je považovat za „diskriminaci“. Soudní dvůr se tak omezil na tvrzení, že skutečnost, že protokol, který byl nedílnou součástí Smlouvy, obsahoval zvláštní ustanovení týkající se německého vnitřního obchodu, představovala objektivní důvod k příznivějšímu zacházení s vyvážejícími výrobci usazenými v Německé demokratické republice, podle judikatury uvedené v bodě 65 výše.

⁷² Dále je každopádně třeba konstatovat, že v projednávané věci – jak bylo uvedeno v bodě 68 výše – mělo rozdílné zacházení se společností Silmak a žalobkyněmi svůj základ v normativním textu, a sice v čl. 36 odst. 2 DSP.

⁷³ Jen pro úplnost je třeba uvést, že žalobkyně právně dostatečným způsobem neprokázaly, že zjištění „diskriminačního zacházení“ stran zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace, mohlo ovlivnit legalitu napadeného nařízení, což by odůvodňovalo jeho zrušení. Když byly žalobkyně k tomuto bodu na jednání dotazovány, připomněly, že ve svých písemnostech vysvětlily, že Rada z důvodu tohoto „diskriminačního zacházení“ stanovila v napadeném nařízení povinnost platit antidumpingová cla po dobu pěti a půl roku v případě žalobkyň a pouze po dobu pěti let v případě společnosti Silmak.

⁷⁴ Zaprvé za předpokladu, že by toto tvrzení muselo být vykládáno v tom smyslu, že znamená, že napadené nařízení musí být zrušeno, pokud jde o žalobkyně, jelikož

společnosti Silmak měla být rovněž uložena povinnost platit antidumpingová cla po dobu pěti a půl roku, je přitom třeba připomenout, že podle judikatury musí být dodržování zásady rovného zacházení nebo zákazu diskriminace, připomenuté v bodě 65 výše, v souladu s dodržováním zásady legality, z čehož plyne, že nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 1985, Williams v. Účetní dvůr, 134/84, Recueil, s. 2225, bod 14 a citovaná judikatura; rozsudky Tribunálu ze dne 14. května 1998, Cascades v. Komise, T-308/94, Recueil, s. II-925, bod 259, a ze dne 20. března 2002, LR AF 1998 v. Komise, T-23/99, Recueil, s. II-1705, bod 367). Žalobkyně tedy nemohou svůj návrh na zrušení napadeného nařízení v rozsahu, v němž se jich týká, založit na okolnosti, že uvedené nařízení protiprávně ukládá společnosti Silmak povinnost platit antidumpingová cla pouze po dobu pěti let.

⁷⁵ Zadruhé, za předpokladu, že by toto tvrzení muselo být vykládáno v tom smyslu, že znamená, že napadené nařízení musí být zrušeno, pokud jde o žalobkyně, jelikož jim měla být – stejně jako společnosti Silmak – uložena povinnost platit antidumpingová cla pouze po dobu pěti let, je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 132 odůvodnění napadeného nařízení, že žalobkyně nabídly Komisi cenový závazek a Komise tento cenový závazek odmítla. Žalobkyně přitom nepředložily žádný argument směřující k prokázání, že cenový závazek, který by mohly nabídnout dříve, tedy ve stejný okamžik jako společnost Silmak, by měl odlišný obsah než závazek, který nabídly po oznámení dokumentu poskytujícího konečné informace, a měl by tedy lepší šance na přijetí ze strany Komise. Zjištění „diskriminačního zacházení“ ve prospěch společnosti Silmak tudíž nemohlo v žádném případě odůvodnit zrušení napadeného nařízení.

⁷⁶ S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první část druhého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 6 odst. 7, čl. 8 odst. 4 a čl. 20 odst. 1 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 77 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 20 odst. 1, čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 základního nařízení (nyní čl. 20 odst. 1, čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 nařízení č. 1225/2009).
- 78 Zaprvé žalobkyně uvádějí, že čl. 20 odst. 1 základního nařízení stanoví, že dokument poskytující prozatímní informace může být vývozcům zaslán až po přijetí prozatímních antidumpingových opatření a na písemnou žádost. I když přitom společnost Silmak podle žalobkyň Komisi nepředložila žádnou písemnou žádost o zaslání dokumentu poskytujícího prozatímní informace, Komise jí tento dokument zaslala dne 11. července 2007, tedy před přijetím prozatímního nařízení.
- 79 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že cenový závazek, který společnost Silmak nabídla na základě protiprávního zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace, byl do nedůvěrného procesního spisu založen až po formálním zveřejnění prozatímního nařízení, což je podle nich v rozporu s čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 základního nařízení. Žalobkyně se totiž o cenovém závazku dozvěděly až z prozatímního nařízení a jeho nedůvěrnou verzi mohly přezkoumat až dne 3. září 2007.

80 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

81 Zaprvé, pokud jde o výtku založenou na porušení čl. 20 odst. 1 základního nařízení, je třeba připomenout, že tento článek se týká poskytování informací. Uvedený článek konkrétně stanoví možnost dotčených účastníků řízení požádat o poskytnutí informací o závažných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření, a upravuje praktické podrobnosti jejich poskytnutí. Článek 20 odst. 1 základního nařízení tak stanoví, že o poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

82 Avšak nic ve znění tohoto článku neumožňuje dospět k závěru, jak tvrdí žalobkyně, že dokument poskytující prozatímní informace může být vývozcům zaslán až po přijetí prozatímních antidumpingových opatření a na písemnou žádost. I když je možné z čl. 20 odst. 1 základního nařízení dovodit, že dotčení účastníci řízení nemohou požádat o zaslání dokumentu poskytujícího informace před přijetím prozatímních opatření a musí požádat písemně, tento článek Komisi nezakazuje, aby z vlastní iniciativy uvedený dokument zaslala před přijetím prozatímních opatření a bez toho, aby jí za tímto účelem byla předložena písemná žádost.

83 Výtka žalobkyň tudíž vychází z nesprávného výkladu čl. 20 odst. 1 základního nařízení, a musí být tedy zamítnuta.

- 84 Zadruhé, pokud jde o výtku založenou na porušení čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 základního nařízení, je třeba připomenout, že čl. 6 odst. 7 základního nařízení v podstatě stanoví, že dotčení účastníci řízení mohou na základě písemné žádosti požádat o povolení nahlížet do nedůvěrného procesního spisu, mohou se ke skutečnostem uvedeným v daném spise vyjádřit a k jejich vyjádřením musí Komise přihlídnout. Dále je třeba připomenout, že čl. 8 odst. 4 základního nařízení stanoví, že strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.
- 85 Opět je třeba poznamenat, že nic ve znění těchto ustanovení nepodporuje tvrzení žalobkyně, podle kterého je skutečnost, že cenový závazek nabídnutý společností Silmak byl do nedůvěrného procesního spisu založen až po formálním zveřejnění prozatímního nařízení, v rozporu s čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 základního nařízení. I když tato ustanovení stanoví povinnost stran, které nabídly cenový závazek, předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, a povinnost Komise zpřístupnit uvedené nedůvěrné znění dotčeným účastníkům řízení, kteří o to písemně požádali, neobsahují žádný údaj, a tím spíše ani žádnou povinnost týkající se okamžiku, ke kterému je třeba kopii cenového závazku založit do nedůvěrného procesního spisu.
- 86 Je tudíž třeba mít stejně jako u předcházející výtky za to, že projednávaná výtka je založena na nesprávném výkladu čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 základního nařízení, a musí být tedy zamítnuta.
- 87 Navíc je třeba uvést, že takové procesní pochybení, jakého se dovolávají žalobkyně v projednávané věci, může vést ke zrušení napadeného nařízení pouze v případě, že může konkrétně ovlivnit jejich právo na obhajobu, a tak i obsah uvedeného nařízení

(v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1980, Distillers Company v. Komise, 30/78, Recueil, s. 2229, bod 26).

- 88 Žalobkyně přitom nepředložily žádný argument směřující k prokázání, že by cenový závazek, který by mohly nabídnout dříve, tedy po seznámení se závazkem společnosti Silmak a dokumentem poskytujícím prozatímní informace, měl odlišný obsah než závazek, který nabídly po oznámení dokumentu poskytujícího konečné informace, a měl by lepší šance na přijetí ze strany Komise. Žalobkyně tedy neprokázaly, že by napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká, mělo při neexistenci pochybení, kterých se dovolávají, odlišný obsah.
- 89 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část druhého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetí části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumenty účastnic řízení

- 90 Žalobkyně tvrdí, že Rada nesplnila svoji povinnost uvést odůvodnění. Ačkoli se ve vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace dovolávaly porušení zásady rovného zacházení, Rada jim nikdy, tedy ani v napadeném nařízení, nevysvětlila důvody, proč předčasně zpřístupnila dokument poskytující prozatímní informace, zahájila jednání o cenovém závazku a přijala uvedený závazek.

91 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

92 Projednávanou výtku je třeba zkoumat s ohledem na judikaturu uvedenou v bodech 44 a 45 výše.

93 V projednávaném případě Komise v bodech 175 a 180 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla důvody, proč měla za to, že byla nabídka závazku společnosti Silmak přijatelná. Rada rovněž v bodech 130 až 132 odůvodnění napadeného nařízení vysvětlila důvody, proč se rozhodla nepřijmout závazky nabídnuté čtyřmi vyvážejícími výrobci a odvolat přijetí závazku nabídnutého společností Silmak. Orgány tím splnily požadavky stanovené v judikatuře uvedené v bodech 44 a 45 výše.

94 Podle téže judikatury a na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nebyla Rada naopak povinna odpovědět na jejich vyjádření k porušení zásady rovného zacházení vyplývajícímu z předčasného zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace. I když důvody, pro které jsou cenové závazky nabídnuté Komisi přijaty nebo odmítnuty, mají zásadní význam v rámci systematiky napadeného nařízení, nelze totiž tvrdit, že tak je tomu rovněž v případě důvodů předčasného zaslání dokumentu poskytujícího konečné informace společnosti Silmak. V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodech 73 až 75 výše již bylo stanoveno, že zjištění existence porušení zásady rovného zacházení v případě předčasného zpřístupnění uvedeného dokumentu nemohlo ovlivnit legalitu napadeného nařízení. Proto i za předpokladu, že by žalobkyně

obdržely vysvětlení týkající se důvodů předčasného zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace, taková vysvětlení by jim neobjasnila důvody, pro které byl jejich cenový závazek odmítnut a cenový závazek společnosti Silmak v prozatímní fázi přijat, a poté v konečné fázi odmítnut. Jinými slovy, důvody předčasného zpřístupnění dokumentu poskytujícího prozatímní informace nelze považovat za základ napadeného nařízení, takže neexistence vysvětlení týkajících se těchto důvodů by nemohla vést k nepochopení uvedeného nařízení žalobkyněmi.

95 Třetí část druhého žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke čtvrté části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu

Argumenty účastnic řízení

96 Žalobkyně jsou toho názoru, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno, jelikož cenový závazek společnosti Silmak nebyl do nedůvěrného spisu založen včas, to znamená v okamžiku, kdy nedůvěrné údaje byly užitečné pro výkon práva dotčených účastníků řízení na obhajobu. Zatímco Rada tvrdí, že uvedený závazek založila do nedůvěrného spisu dne 3. srpna 2007, žalobkyně podotýkají, že na kopii závazku, s níž se seznámily v nedůvěrném spise, je uvedeno datum 3. září 2007, což znamená, že daný závazek

nebyl ve skutečnosti do nedůvěrného spisu založen před tímto datem. Žalobkyně proto nemohly cenový závazek nabídnout před přijetím prozatímních opatření a jejich právo na obhajobu bylo porušeno.

- 97 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 98 Je třeba připomenout, že podle judikatury, na kterou je odkazováno v bodě 52 výše, musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko. Z judikatury rovněž vyplývá, že nelze hovořit o porušení práva na obhajobu, jestliže je prokázáno, že žalobkyně mohly v průběhu správního řízení užitečně sdělit své stanovisko i přes pochybení orgánů (rozsudek Tribunálu ze dne 19. listopadu 1998, *Champion Stationery a další v. Rada*, T-147/97, Recueil, s. II-4137, bod 79). Konečně žalobci přísluší prokázat, že by při neexistenci uvedeného pochybení mohl lépe zajistit svoji obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, *Hercules Chemicals v. Komise*, C-51/92 P, Recueil, s. I-4235, bod 81, a ze dne 15. října 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, bod 318).

- 99 Žalobkyně v projednávaném případě tvrdí, že nedůvěrná verze cenového závazku nabídnutého společností Silmak měla být do procesního spisu založena dne 3. srpna 2007, tedy před přijetím prozatímního nařízení. Žalobkyně nicméně nevysvětlují, jak jim toto pochybení zabránilo užitečně sdělit své stanovisko, a jak by při neexistenci uvedeného pochybení mohly lépe zajistit svoji obhajobu. I když žalobkyně neměly přístup k nedůvěrné verzi cenového závazku nabídnutého společností Silmak před

přijetím prozatímního nařízení, mohly nicméně takový závazek předložit Komisi po obdržení dokumentu poskytujícího konečné informace, jak je uvedeno v bodě 132 odůvodnění napadeného nařízení. Žalobkyně neuvedly žádnou skutečnost směřující k prokázání, že by cenový závazek, který by mohly nabídnout dříve, tedy po seznámení se závazkem společnosti Silmak, měl odlišný obsah než závazek, který nabídly po obdržení dokumentu poskytujícího konečné informace, a měl by lepší šance na přijetí ze strany Komise. Je tedy třeba mít za to, že by žalobkyně svoji obhajobu nezajistily lépe, kdyby měly přístup k závazku společnosti Silmak před přijetím prozatímního nařízení.

- 100 Orgánům tudíž nelze vytýkat žádné porušení práva žalobkyň na obhajobu. Z toho plyne, že čtvrtou část druhého žalobního důvodu je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 101 S ohledem na výše uvedené je třeba druhý žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, jenž se týká zjišťování újmy

Argumenty účastnic řízení

- 102 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 3 odst. 6 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 6 nařízení č. 1225/2009), jelikož převážná část výrobního odvětví Společenství neutrphěla žádnou újmu. Není totiž sporu o tom, že společností FerroAtlántica SL

a FerroPem SAS, dvěma výrobcům ferosilicia ve Společenství, kteří během období šetření představovali z hlediska výrobní kapacity a objemu výroby velmi významnou část výrobního odvětví Společenství, nebyla během tohoto období způsobena žádná újma, jelikož jejich výroba, prodej a jejich míra využití kapacity byly stabilní, či dokonce vzrostly. Rada měla nicméně na základě článku 4 a čl. 3 odst. 5 základního nařízení (nyní článek 4 a čl. 3 odst. 5 nařízení č. 1225/2009) za to, že musí zjistit podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství jako celku. Podle žalobkyň se tím Rada zjevně dopustila několika „významných nesprávných posouzení“.

¹⁰³ Zaprvé je podle žalobkyň z právního hlediska nesprávné tvrdit, že Rada je při posuzování újmy povinna zohlednit pouze hospodářské faktory, které stejným způsobem ovlivňují všechny členy výrobního odvětví Společenství. Žalobkyně v tomto ohledu uvádějí, že i když článek 3 základního nařízení skutečně vyžaduje, aby byla podstatná újma zjištěna pro výrobní odvětví Společenství, toto ustanovení neupřesňuje, zda Komise musí vycházet pouze z výkonnosti výrobců ve Společenství jako celku, stanovené ve formě váženého průměru, nebo zda musí rovněž zohlednit individuální výkonnost každého výrobce ve Společenství.

¹⁰⁴ Zadruhé žalobkyně připomínají, že Rada je povinna prokázat existenci podstatné újmy ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 6 základního nařízení (čl. 3 odst. 1 základního nařízení je nyní čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1225/2009). Nejprve, jestliže převážná část výrobního odvětví Společenství neutrpěla žádnou újmu, žádná podstatná újma nemohla být podle žalobkyň způsobena výrobnímu odvětví Společenství, ať již z právního nebo faktického hlediska. Dále opatření přijatá za takových podmínek jsou podle žalobkyň

nepřiměřená. Nakonec žalobkyně tvrdí, že zjišťování existence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, jehož převážná část neutrpěla žádnou újmu, nelze považovat za založené na „spolehlivém a důvěryhodném důkazu“ a uskutečněné spravedlivým způsobem. Článek 3 odst. 2 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1225/2009) přitom podle žalobkyně ukládá, aby takové zjišťování újmy bylo založeno na skutečném důkazu a zahrnovalo objektivní posouzení účinků dovozů označených za dumpingové na výrobní odvětví Společenství.

105 Zatřetí jsou žalobkyně toho názoru, že přístup Rady spočívající ve zjišťování újmy na základě výsledků vážených průměrů výrobního odvětví Společenství jako celku není upraven v základním nařízení, a tím spíše není uvedeným nařízením upraven jako jediná metoda umožňující zjistit existenci újmy. Dále za předpokladu, že by přístup Rady spočívající ve zjišťování újmy na základě výsledků vážených průměrů výrobního odvětví Společenství jako celku byl správný, takový přístup by byl v rozporu se zákazem zneužití práva, který je obecnou zásadou unijního práva, jak je zakotvena judikaturou.

106 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

107 Žalobkyně v podstatě zpochybňují závěr Rady, podle kterého byla výrobnímu odvětví Společenství způsobena újma, zatímco podle jejich názoru výroba, prodej a míra využití kapacity dvou výrobců ve Společenství představujících převážnou část výrobního

odvětví Společenství byly stabilní, či dokonce vzrostly. Žalobkyně tvrdí, že tím Rada porušila čl. 3 odst. 6 základního nařízení.

108 Přezkum třetího žalobního důvodu vyžaduje dvoufázový přístup. Nejprve je třeba vyložit čl. 3 odst. 6 základního nařízení a obecně článek 3 uvedeného nařízení, jenž se týká zjišťování újmy, za účelem určení povinností, které posledně uvedené ustanovení ukládá orgánům stran metody posouzení újmy. Poté je třeba ověřit, zda orgány v projednávaném případě jednaly v souladu se zásadami stanovenými tímto ustanovením, a to i s ohledem na situaci společností FerroPem a FerroAtlántica, jak je popsána žalobkyněmi.

109 Na prvním místě, pokud jde o výklad čl. 3 odst. 6 základního nařízení, o němž žalobkyně tvrdí, že byl porušen, je třeba poznamenat, že toto ustanovení uvádí tři zásady. Zaprvé analýza újmy vyžaduje, aby orgány prokázaly účinky dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství. Zadruhé toto ustanovení uvádí, že analýza se musí týkat účinků objemu anebo úrovně cen dumpingových dovozů. Zatřetí újma musí být podstatná.

110 Toto ustanovení naproti tomu nepopisuje metodu, kterou mají orgány použít při analýze účinků objemu anebo cen dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství. V tomto ohledu je třeba odkázat na čl. 3 odst. 2 a 5 základního nařízení. Článek 3 odst. 2 tohoto nařízení obecně stanoví, že zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení. Článek 3 odst. 5 základního nařízení uvádí, že posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví. Toto ustanovení obsahuje

demonstrativní seznam daných relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů a uvádí, že žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

- 111 Ze společného výkladu odstavců 2, 5 a 6 článku 3 základního nařízení tedy v podstatě vyplývá, že zjištění újmy zahrnuje objektivní posouzení – založené na skutečných důkazech – účinků objemu anebo úrovně cen dumpingových dovozů na stav výrobního odvětví Společenství, přičemž toto posouzení spočívá v posouzení všech hospodářských činitelů a ukazatelů relevantních pro stav uvedeného výrobního odvětví.
- 112 Dále je třeba upřesnit, že pojem „výrobní odvětví Společenství“, na který odkazuje čl. 3 odst. 2, 5 a 6 základního nařízení, je vymezen v čl. 4 odst. 1 téhož nařízení (nyní čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1225/2009), který stanoví, že „výrobním odvětvím Společenství“ se rozumí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení (nyní čl. 5 odst. 4 nařízení č. 1225/2009).
- 113 Článek 5 základního nařízení se týká zahájení antidumpingového řízení. Jeho odstavec 4 stanoví, že podnět, na jehož základě se zahajuje antidumpingové šetření, je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby dotyčného výrobku ve Společenství.

- 114 Z analýzy ustanovení uvedených v bodech 109 až 113 výše vyplývá, že i když přezkum orgánů má vést k závěru, že újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství je podstatná, nevyžaduje se, aby veškeré relevantní hospodářské činitele a ukazatele vykazovaly nepříznivý trend. Orgány musí dále posoudit účinky dumpingových dovozů na situaci výrobního odvětví Společenství jako celku – tedy všech výrobců ve Společenství nebo přinejmenším na situaci výrobců ve Společenství, kteří podporují zahájení antidumpingového řízení a jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby dotyčného výrobku ve Společenství – ale mohou si volně vybrat metodu, která má být použita k dosažení tohoto výsledku. Orgány se tak například mohou – jak uvádějí žalobkyně – rozhodnout prokázat existenci újmy způsobené každému výrobcovi ve Společenství anebo prokázat existenci takové újmy na základě souhrnných nebo vážených údajů veškerých výrobců ve Společenství tvořících výrobní odvětví Společenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení.
- 115 Na druhém místě je třeba ověřit, zda analýza provedená orgány v projednávané věci byla v souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení a obecně s článkem 3 téhož nařízení, jak byl vyložen v bodech 109 až 114 výše.
- 116 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření disponují orgány Unie širokou posuzovací pravomocí vzhledem ke složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musejí přezkoumávat (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, bod 40 a citovaná judikatura, a ze dne 3. září 2009, Mosaer Baer India v. Rada, C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 85).
- 117 Podle judikatury zjištění existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství předpokládá posouzení složitých hospodářských situací, takže soudní přezkum

takového posouzení musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudek Mosaer Baer India v. Rada, bod 116 výše, bod 86).

¹¹⁸ V tomto kontextu je třeba poznamenat, že analýzu újmy orgány provedly na základě údajů týkajících se šesti výrobců ve Společenství, včetně společností FerroPem a FerroAtlántica. Dále je třeba uvést, že vysvětlení, která Komise v tomto ohledu poskytla a jež jsou uvedena v bodech 77 a 78 odůvodnění prozatímního nařízení, žalobkyně nezpochybňují. Komise tak vysvětlila, že během období šetření bylo ve Společenství sedm výrobců ferosilicia, že podnět na zahájení antidumpingového řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, byl podán pěti výrobcí ve Společenství, že šestý výrobce ve Společenství se rozhodl podpořit řízení, a to formou spolupráce na šetření, a že zbývající výrobce nezaujal žádný postoj a nedodal žádné údaje. Šest spolupracujících výrobců ve Společenství představovalo podle Komise 95 % výroby ferosilicia ve Společenství během období šetření.

¹¹⁹ Na tomto základě orgány v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení analyzovaly vývoj relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů z hlediska situace výrobního odvětví Společenství. Tato analýza byla provedena na základě souhrnných nebo vážených údajů – v závislosti na druhu hospodářského činitele nebo ukazatele – šesti výrobců ve Společenství spolupracujících na řízení. Komise tak v bodech 91 až 106 odůvodnění prozatímního nařízení analyzovala zejména vývoj výroby ve Společenství, výrobní kapacitu, využití kapacity, zásoby, prodej, podíly na trhu, průměrné vážené ceny, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic, schopnost opatřit si kapitál, zaměstnanost, produktivitu a mzdy. Číselné údaje uvedené v daných bodech

odůvodnění nejsou žalobkyněmi zpochybňovány. Komise dospěla v bodech 107 až 109 odůvodnění prozatímního nařízení k závěru, že i když některé hospodářské ukazatele zůstaly stabilní nebo vykázaly příznivý trend, situace výrobního odvětví Společenství se v posuzovaném období celkově významně zhoršovala. Tato analýza byla v plném rozsahu potvrzena Radou v bodě 82 odůvodnění napadeného nařízení.

- ¹²⁰ Konkrétně, analýza vývoje výroby, využití kapacity a prodeje, provedená v bodech 91, 93 a 95 odůvodnění prozatímního nařízení, ukázala nepříznivé trendy, i když – jak uvádějí žalobkyně – údaje poskytnuté společnostmi FerroPem a FerroAtlántica, které byly zahrnuty do analýzy, byly stabilní nebo vykázaly příznivý vývoj.
- ¹²¹ Je tudíž třeba mít za to, že metodika použitá orgány v rámci této analýzy, tedy použití souhrnných nebo vážených údajů, je v souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení a obecně s článkem 3 uvedeného nařízení, jak je vyložen v bodech 109 až 114 výše. Z toho plyne, že jelikož žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že je tato analýza stížena zjevně nesprávným posouzením, uvedená analýza nemůže být zpochybněna.
- ¹²² Zaprvé argument, podle kterého je z právního hlediska nesprávné tvrdit, že Rada je při posuzování újmy povinna zohlednit pouze hospodářské faktory, které stejným způsobem ovlivňují všechny členy výrobního odvětví Společenství, je irelevantní, jelikož Rada se neomezila, jak je uvedeno v bodech 119 a 120 výše, na zohlednění pouze těch hospodářských činitelů, které stejným způsobem ovlivňují všechny členy výrobního odvětví Společenství.

- 123 Zadruhé argument, podle kterého zjišťování existence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, jehož převážná část neutrpěla žádnou újmu, nelze považovat za založené na „spolehlivém a důvěryhodném důkazu“ a uskutečněné spravedlivým způsobem, není přesvědčivý. Na jedné straně bylo totiž v bodech 119 a 120 výše prokázáno, že údaje společností FerroPem a FerroAtlántica byly zohledněny a že analýza provedená orgány byla celkově v souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení a obecně s článkem 3 základního nařízení. Na druhé straně žalobkyně nepředložily žádný důkaz směřující k prokázání, že uvedená analýza byla stížena zjevně nesprávným posouzením, například že údaje společností FerroPem a FerroAtlántica týkající se výroby, prodeje a výrobní kapacity měly být vážené, a nikoliv souhrnné.
- 124 Zatřetí, jelikož je výtka žalobkyň založená na zneužití práva nepřesná, musí být podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se vztahuje na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu, jak je vykládán judikaturou, na kterou je odkazováno v bodě 60 výše, prohlášena za nepřipustnou.
- 125 Z toho plyne, že třetí žalobní důvod je třeba zamítnout jako částečně neopodstatněný a částečně nepřipustný.

4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, jenž se týká analýzy příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou

- 126 Čtvrtý žalobní důvod se dělí na šest částí.

K první části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká dopadu odchodu výrobců z třetích zemí z trhu Společenství a přeorientování a poklesu výroby některých výrobců ve Společenství na výrobní odvětví Společenství

Argumenty účastnic řízení

- ¹²⁷ Na prvním místě žalobkyně tvrdí, že závěry Rady ohledně dopadu objemu dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství, uvedené v bodech 112 až 114 odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzené v bodě 86 odůvodnění napadeného nařízení jsou zjevně nesprávné a jsou v rozporu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení. Žalobkyně totiž připomínají, že ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace prokázaly, že i když výrobní odvětví utrpělo újmu, nemohla být tato újma důsledkem dumpingových dovozů, jelikož tyto dovozy neumožnily získat žádný podíl na trhu, který by nebyl dobrovolně uvolněn výrobcí ferosilicia ve Společenství.
- ¹²⁸ Zaprvé žalobkyně mají v tomto ohledu za to, že prokázaly, že zvýšení objemu dumpingových dovozů vyplývalo z velké části z „mezery“, která zůstala na trhu Společenství po odchodu výrobců z Norska, Islandu a Venezuely, a z nemožnosti výrobců ferosilicia ve Společenství uspokojit odpovídající poptávku uživatelů ve Společenství. Dále podle žalobkyně zbývající část růstu objemu dumpingových dovozů vysvětluje skutečnost, že společnost OFZ, a. s., výrobce ferosilicia, přešla na výrobu jiného výrobku, že společnost Huta Laziska S. A., významný výrobce ve Společenství, podstatně snížila výrobu v důsledku vážných sporů se svým dodavatelem energie a že společnost Vargön Alloys AB, další výrobce ferosilicia ve Společenství, snížila výrobu z důvodu vysokých nákladů na energii.

- 129 Zadruhé žalobkyně dodávají, že i kdyby se ukázalo, že nahrazení ferosilicia z třetích zemí nezpůsobilo snížení tržního podílu výrobního odvětví Společenství, jeho nevyužitou kapacitu a jeho podhodnocené ceny, to samo o sobě neznamená, že dumpingové dovozy jsou faktickou příčinou této špatné výkonnosti. Nárůst dovozů z Venezuely a Islandu je ze značné části příčinou poklesu výroby výrobního odvětví Společenství, stejně jako dobrovolná opatření výrobců ve Společenství přijatá v důsledku sporů s dodavateli energie a zvýšení výrobních nákladů.
- 130 Na druhém místě žalobkyně v replice na základě čl. 48 odst. 2 jednacího řádu tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení při určování významu a příčiny dobrovolného snížení výroby výrobním odvětvím Společenství. Konkrétně, tvrzení Rady, že se společnost Huta Laziska přeorientovala na výrobu silikomanganu z důvodu přerušení dodávek elektrické energie a ukončila výrobu ferosilicia, jsou v rozporu s údaji uvedenými ve spise, který předložily žalobkyně a žadatel, tvrzení Rady, že společnost OFZ nepřeorientovala svoji výrobu na silikomangan, je v rozporu s prohlášeními žadatele a finančními výkazy společnosti OFZ, tvrzení Rady, že společnost Vargön Alloys nemohla technicky přeorientovat svoji výrobu na ferochrom, je chybné, jak to dokazují finanční výkazy této společnosti, přičemž tyto finanční výkazy umožnily žalobkyním tvrdit, že společnost Vargön Alloys se rozhodla zastavit svoji výrobu z důvodu přerušení dodávek elektrické energie.
- 131 Na třetím místě žalobkyně – stále v replice – tvrdí, že skutečnost, že tvrzení Rady, na která je odkazováno v bodě 130 výše a která se týkají společností Huta Laziska a OFZ, se poprvé objevují v žalobní odpovědi, představuje porušení jejich práva na obhajobu.
- 131 Na čtvrtém místě žalobkyně tvrdí, že Rada nesplnila svoji povinnost řádné péče, jak je pojata zejména v rozsudku Tribunálu ze dne 13. července 2006, Shandong Reipu

Biochemicals v. Rada (T-413/03, Sb. rozh. s. II-2243, bod 49), a svoji povinnost uvést odůvodnění. Rada tak v dokumentu poskytujícím konečné informace – v reakci na argumenty žalobkyně uvedené v bodě 128 výše – připustila, že sporné dovozy mohly nahradit dovozy ze třetích zemí. V rámci posouzení existence příčinné souvislosti však tvrdila, že nárůst dumpingových dovozů „probíhal souběžně i s významným poklesem objemu prodeje výrobního odvětví Společenství (–37 %) a se značnou ztrátou tržního podílu (–11 %), což skutečně ukazuje silnou příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství“. Tyto úvahy přitom podle žalobkyně představují pouze zopakování závěru vyjádřeného již ve fázi prozatímního nařízení a neodpovídají na argumenty žalobkyně, což podle níh dokazuje, že Rada neanalyzovala tyto argumenty s nezbytnou řádnou péčí ani neposkytla dostatečné odůvodnění.

133 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

– K výtce týkající se tržních podílů uvolněných výrobci z třetích států a Společenství

134 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení a porušily čl. 3 odst. 6 základního nařízení, když nezohlednily, že dumpingové dovozy převzaly tržní podíly, které předtím uvolnili výrobci z třetích států a výrobci ve Společenství.

- 135 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 3 odst. 6 základního nařízení stanoví, že je třeba prokázat, že objem anebo cena dumpingových dovozů měly nepříznivé účinky na výrobní odvětví Společenství.
- 136 Podle ustálené judikatury dále platí, že otázka, zda výrobnímu odvětví Společenství vznikla újma a zda je tato újma přičitatelná dumpingovému dovozu, jakož i otázka, zda jiné známé činitele přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, předpokládá posouzení složitých hospodářských otázek, k němuž mají orgány širokou posuzovací pravomoc. Z toho vyplývá, že přezkum posouzení orgánů prováděný unijním soudem musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 14. března 2007, Aluminium Silicon Mill Products v. Rada, T-107/04, Sb. rozh. s. II-669, bod 71, a ze dne 17. prosince 2008, HEG a Graphite India v. Rada, T-462/04, Sb. rozh. s. II-3685, bod 120).
- 137 Ve světle předcházejících úvah je třeba uvést, že Komise v bodech 112 až 114 odůvodnění prozatímního nařízení jasně a přesně uvedla důvody, pro které měla za to, že dumpingové dovozy měly významný negativní dopad na situaci výrobního odvětví Společenství.
- 138 Komise nejprve v bodě 112 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla skutkové okolnosti, na kterých založila svůj závěr: objem dumpingových dovozů se během posuzovaného období významně zvýšil a jejich podíl na trhu Společenství rovněž vzrostl; ačkoli se průměrné ceny těchto dovozů během posuzovaného období zvýšily, přesto

byly podstatně nižší než ceny výrobního odvětví Společenství ve stejném období; během období šetření se průměrné ceny dumpingových dovozů také podbízel vůči cenám výrobního odvětví Společenství, a to o 3,7 až 11 % podle vyvážejícího výrobce, s výjimkou tří spolupracujících vyvážejících výrobců, u nichž cenové podbízení nebylo zjištěno, a ceny výrobního odvětví Společenství byly stlačeny.

¹³⁹ Komise dále v bodě 113 odůvodnění prozatímního nařízení provedla analýzu těchto skutkových okolností. Komise v tomto ohledu zdůraznila, že zvýšení objemu dovozu za nízké ceny a nárůst jeho podílu na trhu za posuzované období probíhaly souběžně se zhoršováním situace výrobního odvětví Společenství. Výrobní odvětví Společenství navíc podle Komise nemohlo zvýšit své prodejní ceny na úroveň nezbytnou pro pokrytí svých plných nákladů, protože tyto ceny byly během období šetření vystaveny cenovému podbízení ze strany dumpingových dovozů.

¹⁴⁰ Tato analýza byla potvrzena Radou v bodech 85 a 86 odůvodnění napadeného nařízení.

¹⁴¹ Žalobkyně tuto analýzu zpochybňují. Mají za to, že dumpingové dovozy nemohly způsobit újmu, jelikož pouze převzaly tržní podíly, které byly předtím uvolněny norskými, islandskými a venezuelskými vyvážejícími výrobci na jedné straně a třemi výrobci ferosilicia ve Společenství, tedy společnostmi OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, které omezily nebo přeorientovaly svoji výrobu, na straně druhé.

142 Tvrzení žalobkyně není nicméně přesvědčivé, a to ze dvou důvodů.

143 Zaprvé toto tvrzení není podloženo dostatečnými důkazy. Žalobkyně tak odkazují zejména na svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace, ve kterých tvrdí, že předložily důkazy směřující k prokázání, že převážná část zvýšení objemu dumpingových dovozů vyplývala z „mezery“, která zůstala na trhu Společenství po odchodu výrobců z Norska, Islandu a Venezuely, a z nemožnosti výrobců ferosilicia ve Společenství uspokojit odpovídající poptávku uživatelů ve Společenství, a že zbývající část růstu objemu dumpingových dovozů vysvětlovala rozhodnutí společností OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys snížit nebo přeorientovat svoji výrobu.

144 Je však třeba poznamenat, že žalobkyně předložily důkazy o tom, že dovozy z Norska se v roce 2005 a během období šetření snížily. Žalobkyně rovněž předložily tabulku, která prokazuje, že dovozy z Islandu a Venezuely se v roce 2005 snížily, ale která také ukazuje, že se v roce 2006 zvýšily. Stejně tak žalobkyně předložily důkazy o tom, že společnosti OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys snížily nebo přeorientovaly svoji výrobu a že – v případě společnosti Huta Laziska – snížení bylo způsobeno sporem s jejím dodavatelem elektrické energie.

145 S výjimkou případu společnosti Huta Laziska je třeba konstatovat, že žalobkyně neposkytují důkaz o tom, že pokles dovozů z Norska, Islandu a Venezuely a snížení výroby ve Společenství nebyly způsobeny dumpingovými dovozy.

- 146 Žalobkyně navíc neprokazují jasnou a konkrétní souvislost mezi zvýšením objemu dumpingových dovozů a objemem uvolněným norskými, islandskými a venezuelskými vyvážejícími výrobci, jakož i společnostmi OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys.
- 147 Zadruhé žalobkyně pouze nedostatečně a částečně popisují skutkový stav a nezohledňují vývoj několika důležitých hospodářských činitelů.
- 148 Nejprve žalobkyně popírají cenový vliv. Je přitom třeba dát za pravdu Radě, že vývoj objemu dovozů musí být posouzen spolu s cenami dumpingových dovozů a tyto ceny musí být srovnány jak s cenami dovozů z třetích zemí, tak s cenami výrobního odvětví Společenství. Dovozy z třetích zemí, jejichž ukončení vytvořilo „mezeru“ na trhu, se v projednávané věci vyznačovaly vyššími cenami, než jsou ceny dumpingových dovozů. Ceny výrobního odvětví Společenství navíc v důsledku těchto dovozů čelily cenovému podbízení.
- 149 Dále žalobkyně popírají skutečnost, že se podíl výrobního odvětví Společenství na trhu snížil. Kdyby dumpingové dovozy pouze převzaly podíly na trhu, kterých se vzdali vyvážející výrobci usazení v jiných třetích zemích, podíl výrobního odvětví Společenství na trhu by zůstal stejný. Žalobkyně měly tudíž prokázat, že podíl na trhu, o který přišlo výrobní odvětví Společenství během posuzovaného období, odpovídal snížením výroby společností OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, což neučinily.
- 150 Nakonec žalobkyně nezohlednily skutečnost, že výrobci ve Společenství měli k dispozici nevyužitou výrobní kapacitu. Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí výrobců ve Společenství nevyužít tuto kapacitu bylo dobrovolné, ale toto tvrzení neprokazují.

151 Je tudíž třeba mít za to, že žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že analýza orgánů – uvedená v bodech 112 až 114 odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzená v bodech 85 a 86 odůvodnění napadeného nařízení – je stížena zjevně nesprávným posouzením a je v rozporu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení.

152 Z toho plyne, že projednávanou výtku je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

– K výtce týkající se významu a příčiny dobrovolného snížení výroby výrobním odvětvím Společenství

153 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že vysvětlení, která Rada poskytla v žalobní odpovědi ohledně posouzení významu a příčiny snížení a přeorientování výroby společnostmi OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, představují zjevně nesprávné posouzení, kterého se nemohly dovolávat v žalobě.

154 Je třeba poznamenat, že tato výtka má stejný předmět jako předcházející výtka, a sice konstatování zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 6 základního nařízení, jelikož orgány nesprávně posoudily dopad objemu dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství, a zejména nezohlednily skutečnost, že společnosti OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys dobrovolně omezily a přeorientovaly svoji výrobu.

155 Jelikož předcházející výtka byla zamítnuta jako neopodstatněná, projednávanou výtku je třeba zamítnout ze stejných důvodů.

– K výtce vycházející z porušení práva žalobkyně na obhajobu

- 156 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že vysvětlení, která Rada poskytla v žalobní odpovědi ohledně významu a příčiny snížení a přeorientování výroby společnostmi OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, se poprvé objevila v uvedené žalobní odpovědi, což představuje porušení jejich práva na obhajobu.
- 157 Projednávanou výtku je třeba analyzovat s ohledem na judikaturu uvedenou v bodech 52 a 98 výše. Podle této judikatury lze přitom o porušení práva na obhajobu hovořit pouze tehdy, pokud žalobkyně z důvodu pochybení orgánů nemohly v průběhu správního řízení užitečně sdělit své stanovisko.
- 158 V projednávané věci je třeba poznamenat, že žalobkyně měly v průběhu antidumpingového řízení možnost užitečně sdělit své stanovisko. Jejich vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace a k dokumentu poskytujícímu konečné informace tak obsahují podstatné úvahy věnované skutečnosti, že výrobci ve Společenství dobrovolně snížili svoji výrobu.
- 159 Orgány se navíc v dokumentu poskytujícím konečné informace vyjádřily ke skutečností uvedeným žalobkyněmi v jejich vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace. Orgány, které v žalobní odpovědi pouze reagovaly na skutečnosti uplatněné žalobkyněmi v žalobě, se tedy nedopustily žádného pochybení.

160 Projednávanou výtku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

– K výtce týkající se porušení povinnosti řádné péče a povinnosti uvést odůvodnění

161 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada nespĺnila svoji povinnost řádné péče a porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož dokument poskytující konečné informace obsahuje úvahy ohledně dopadu dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství, které jsou pouhým zopakováním závěru vyjádřeného již ve fázi prozatímního nařízení a neodpovídají na argumenty, které uvedly ve vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace.

162 V tomto ohledu je třeba uvést, že se žalobkyně nemohou dovolávat nesplnění povinnosti řádné péče a porušení povinnosti uvést odůvodnění, zatímco ve skutečnosti napadají opodstatněnost závěru orgánů. Okolnost, že žalobkyně mají za to, že vysvětlení orgánů nejsou dostatečná, totiž nijak neprokazuje, že tyto orgány porušily svoji povinnost řádné péče a povinnost uvést odůvodnění.

163 Navíc je třeba připomenout, že v bodě 159 výše bylo konstatováno, že dokument poskytující konečné informace odpověděl na tvrzení žalobkyň uvedená v jejich vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace o dopadu dumpingových dovozů na výrobní odvětví Společenství. Radě tudíž nelze vytýkat žádné porušení povinnosti řádné péče a povinnosti uvést odůvodnění.

- 164 Z toho plyne, že je třeba zamítnout projednávanou výtku jako neopodstatněnou, a tudíž první část čtvrtého žalobního důvodu v plném rozsahu.

Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká příčin újmy způsobené individuálně členům výrobního odvětví Společenství

Argumenty účastnic řízení

- 165 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 3 odst. 5 a 6 základního nařízení, když odmítla zkoumat příčinnou souvislost na úrovni jednotlivých výrobců ve Společenství a v bodech 63 až 65 odůvodnění napadeného nařízení tvrdila, že se taková analýza příčinné souvislosti má provádět na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku.
- 166 Na podporu tohoto tvrzení, které se podle žalobkyň liší od třetího žalobního důvodu, žalobkyně podotýkají, že čl. 3 odst. 5 základního nařízení neukládá orgánům pověřeným šetřením povinnost zkoumat pouze hospodářské činitele, které srovnatelným způsobem ovlivnily všechny výrobce ve Společenství. Toto ustanovení podle žalobkyň ukládá nejen povinnost posoudit všechny hospodářské činitele, ale rovněž povinnost provést toto posouzení s ohledem na „stav daného výrobního odvětví“, což je pojem mnohem širší než pojem „výrobní odvětví Společenství“. Stejně tak čl. 3 odst. 6 základního nařízení je třeba podle žalobkyň vykládat ve spojení s čl. 3 odst. 5 téhož nařízení, takže nelze prokázat, že dumpingové dovozy způsobily podstatnou újmu, bez zohlednění všech hospodářských činitelů, které ovlivňují stav výrobního odvětví

Společenství, což znamená, že není možné opomíjet hospodářské činitele, o kterých je prokázáno, že mají rozdílný vliv na výrobce ve Společenství. Žalobkyně dodávají, že pokud by tyto činitele byly opomenuty, bylo by příliš jednoduché dospět k závěru o existenci příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou na základě časové shody uvedených dovozů a újmy.

¹⁶⁷ Žalobkyně dále uvádějí, že předložily řadu důkazů směřujících k prokázání, že zaprvé podle údajů o výrobě dvou výrobců ve Společenství, kteří představují převážnou část výrobního odvětví Společenství, nezpůsobily dumpingové dovozy pokles výroby, že zadruhé čtyři výrobci ve Společenství představující převážnou část výrobního odvětví Společenství podstatně zvýšili ceny a že zatřetí společnost Huta Laziska, jeden z hlavních výrobců ve Společenství, snížila svoji výrobu o 60 000 tun z důvodu potíží s dodávkami elektrické energie. Rada tyto skutkové okolnosti nezpochybila.

¹⁶⁸ Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

¹⁶⁹ I když je cílem projednávané části čtvrtého žalobního důvodu zpochybnit opodstatněnost posouzení příčinné souvislosti orgány, je třeba uvést, že veškeré argumenty uplatněné žalobkyněmi na podporu této části – s výjimkou jednoho – se v podstatě týkají posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství. Pouze argument ohledně společnosti Huta Laziska se týká analýzy příčinné souvislosti, jelikož

žalobkyně se snaží prokázat, že újma, kterou utrpěl tento výrobce ve Společenství, nebyla způsobena dumpingovými dovozy, ale potížemi s dodávkami elektrické energie. Naproti tomu diskuse o čl. 3 odst. 5 a 6 základního nařízení se netýkají analýzy příčinné souvislosti, ale posouzení činitelů újmy. Tak je tomu rovněž v případě argumentů týkajících se výroby dvou výrobců ve Společenství, kteří představují převážnou část výrobního odvětví Společenství, a zvýšení cen čtyřmi výrobci ve Společenství, kteří rovněž představují převážnou část výrobního odvětví Společenství.

170 Zprvė, pokud jde o argumenty tŷkající se v podstatě posouzení újmy, je třeba za tēchto okolností připomenout, že v bodech 118 až 123 výše bylo prokázáno, že metodika použitá orgány k posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství byla v souladu s článkem 3 základního nařízení a že číselné údaje tŷkající se výroby ve Společenství, výrobní kapacity, využití kapacity, zásob, prodeje, podílů na trhu, průměrné vážené ceny, ziskovosti, peněžního toku, investic, návratnosti investic, schopnosti opatřit si kapitál, zaměstnanosti, produktivity a mezd nebyly žalobkyněmi zpochybněny.

171 Z toho plyne, že nelze mít za to, že orgány opomenuly některé hospodářské činitele, které podle žalobkyň ukazují rozdílné trendy v závislosti na výrobcích ve Společenství. Konkrétně u vývoje výroby a cen orgány náležitě zohlednily údaje o všech výrobcích ve Společenství spolupracujících na šetření.

172 Zadruhé, pokud jde o argument tŷkající se společnosti Huta Laziska, úvodem je třeba poznamenat, že analýza existence příčinné souvislosti nemusí být nutně prováděna na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, takže každá újma způsobená

jedinému výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy nemůže být zohledněna. V rámci analýzy nazvané „nepřičtení újmy“ uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 7 nařízení č. 1225/2009) musí totiž orgány zkoumat všechny jiné známé činitele, které způsobily újmu výrobnímu odvětví Společenství ve stejnou dobu jako dumpingové dovozy, a zajistit, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána uvedeným dovozům. Článek 3 odst. 7 základního nařízení neuvádí, že tento přezkum musí zohlednit pouze újmu způsobenou jinými činiteli výrobnímu odvětví Společenství jako celku. S ohledem na účel tohoto ustanovení, kterým je zajistit, aby orgány oddělily a odlišily škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky jiných činitelů, je možné, že za určitých okolností musí být újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy zohledněna, jestliže přispěla k újmě, jež byla zjištěna v případě výrobního odvětví Společenství jako celku.

173 Je přitom třeba konstatovat, že újma, kterou mohla utrpět společnost Huta Laziska z důvodu potíží s dodávkami elektrické energie, byla náležitě zohledněna v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení. Rada tak v uvedeném bodě odůvodnění vysvětlila, že i když údaje týkající se tohoto výrobce byly vyloučeny z posouzení újmy, trendy pozorované u výrobního odvětví Společenství nadále odrážely existenci újmy. Žalobkyně se však nesnažily prokázat, že posledně uvedená úvaha byla stížena zjevně nesprávným posouzením.

174 Je tedy nutné konstatovat, že argument žalobkyň ohledně situace společnosti Huta Laziska nemůže obstát a že s ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba projednávanou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká poklesu výroby výrobního odvětví Společenství

Argumenty účastnic řízení

175 Žalobkyně jsou toho názoru, že závěr Rady, podle kterého dumpingové dovozy způsobily pokles výroby výrobního odvětví Společenství, je zjevně nesprávný, jelikož většina výrobců ve Společenství nesnížila svoji výrobu.

176 Žalobkyně totiž připomínají, že předložily důkazy, které prokazují, že společnosti FerroAtlántica a FerroPem, dva výrobci ve Společenství představující převážnou část výrobního odvětví Společenství, nesnížily navzdory dumpingovým dovozům svoji výrobu. Pokud by však sporné dovozy měly samy o sobě negativní dopad na výrobu výrobního odvětví Společenství, musel by být podle žalobkyň takový nepříznivý vývoj pozorován u každého výrobce ve Společenství. Vzhledem k tomu, že údaje uvedené v procesním spise ukazují velmi odlišný vývoj v závislosti na výrobcích ve Společenství, „zjednodušený závěr“, podle kterého dumpingové dovozy výrazně vzrostly, což vedlo k současnému poklesu výroby výrobního odvětví Společenství, musí být prohlášen za neplatný.

177 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 178 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že závěr Rady, podle kterého dumpingové dovozy způsobily pokles výroby výrobního odvětví Společenství, je zjevně nesprávný, jelikož dva výrobci představující většinu výrobců ve Společenství svoji výrobu nesnížili.
- 179 Je třeba uvést, že i když je cílem projednávané části zpochybnit opodstatněnost posouzení příčinné souvislosti orgány, zatímco třetí žalobní důvod směřuje ke zpochybnění opodstatněnosti zjišťování újmy, nic to nemění na tom, že argumentace, kterou žalobkyně uplatňuje v rámci projednávané části, je stejná jako argumentace uplatněná v rámci třetího žalobního důvodu. Z toho plyne, že je třeba konstatovat, že tato argumentace je neopodstatněná, a to z důvodů uvedených v bodech 107 až 123 výše.
- 180 Z toho plyne, že projednávanou část čtvrtého žalobního důvodu je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká dopadu zvýšení nákladů, které nese výrobní odvětví Společenství

Argumenty účastnic řízení

- 181 Na prvním místě žalobkyně uvádějí, že tvrzení obsažená v prozatímním nařízení a v napadeném nařízení, podle kterých cena energie stoupla na celém světě, včetně

dotčených zemí, a to v některých případech v mnohem větší míře než v Evropě, a výskyt nízkých cen u dumpingových dovozů neumožnil výrobnímu odvětví Společenství přenést zvýšení nákladů na své odběratele, vychází ze zjevně nesprávných posouzení.

¹⁸² Zaprvé mají žalobkyně za to, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení dopadu zvýšení výrobních nákladů. Žalobkyně v tomto ohledu připomínají, že během šetření poskytly důkazy, které prokazují, že jednotkové náklady na pracovní sílu, které nese výrobní odvětví Společenství, vzrostly přibližně o 45 % na tunu a že náklady na energii vzrostly pro všechny výrobce ve Společenství, s výjimkou jednoho, o více než 10 %. Žalobkyně navíc prokázaly, že tyto náklady zaznamenaly podstatně významnější nárůst v Unii než v ostatních částech světa, včetně zemí dotčených antidumpingovým řízením. Rada přitom tyto důkazy nezohlednila ani nezpochybila.

¹⁸³ Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení úlohy poptávky ocelářského průmyslu ohledně možnosti výrobního odvětví Společenství přenést nárůst nákladů na spotřebitele. Žalobkyně v tomto ohledu připomínají, že Rada na základě grafu, který ukazuje neexistenci vzájemné souvislosti mezi světovou výrobou surové oceli a smluvními cenami ferosilicia v Unii, v dokumentu poskytujícím konečné informace tvrdila, že poptávka výrobců oceli nehrála žádnou roli při stanovování cen, jelikož ceny ferosilicia na úrovni Společenství v určitých obdobích klesaly navzdory růstu poptávky ocelářského průmyslu.

¹⁸⁴ Podle žalobkyň však graf použitý Radou dokazuje, že ceny se celkově vyvíjely souběžně s poptávkou po oceli. Rada ani nepoužila vhodný graf a nadto měla analyzovat

vývoj výroby oceli ve Společenství vzhledem k vývoji cen ferosilicia na trhu Společenství. Tato analýza by prokázala, že vývoj cen ferosilicia ve Společenství byl přesně takový jako vývoj výroby oceli ve Společenství, že výroba oceli ve Společenství představovala hlavní kritérium určující cenu ferosilicia, a tudíž možnost přenést zvýšení výrobních nákladů na spotřebitele byla omezena právě poptávkou výrobců oceli.

185 Na druhém místě žalobkyně tvrdí, že Rada nesplnila svoji povinnost řádné péče a povinnost uvést odůvodnění, jelikož ačkoli žalobkyně poskytly během šetření řadu důkazů ohledně zvýšení výrobních nákladů, Rada tyto argumenty nezpochybnila, ani na ně neodpověděla.

186 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

– K výtce týkající se zjevně nesprávných posouzení

187 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada se při posuzování dopadu zvýšení nákladů výrobního odvětví Společenství dopustila zjevně nesprávných posouzení.

188 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury mají Rada a Komise povinnost přezkoumat, zda je jimi předpokládaná újma skutečně důsledkem dumpingových dovozů, a ponechat stranou újmu vyplývající z jiných činitelů (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. června 1992, *Extramet Industrie v. Rada*, C-358/89, Recueil, s. I-3813, bod 16).

189 Navíc podle judikatury, na kterou bylo odkázáno v bodě 136 výše, platí, že otázka, zda jiné činitele než dumpingové dovozy přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, předpokládá posouzení složitých hospodářských otázek, k němuž mají orgány širokou posuzovací pravomoc, což znamená, že soud Unie může provést pouze omezený přezkum tohoto posouzení.

190 V tomto kontextu je třeba uvést, že orgány v bodech 131 až 133 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 97 až 99 odůvodnění napadeného nařízení uvedly důvody, proč měly za to, že zvýšení výrobních nákladů nemohlo přerušit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou. Jejich úvahy zahrnují tři fáze. Zaprvé zdůraznily, že zvýšení nákladů pozorovaná v odvětví slitin se obvykle vyskytují v celosvětovém měřítku, čímž také ovlivňují celosvětový průmysl. Zadruhé poznamenaly, že během posuzovaného období se náklady opravdu zvýšily. Zatřetí konstatovaly, že ačkoli se tato zvýšení částečně kompenzovala nárůstem prodejní ceny, výskyt nízkých cen u dumpingových dovozů neumožnil výrobnímu odvětví Společenství promítnout plný účinek svých zvýšených nákladů v jeho prodejní ceně.

191 Žalobkyně s těmito úvahami nesouhlasí a připomínají, že v průběhu správního řízení předložily dvě skupiny důkazů o neexistenci příčinné souvislosti mezi dumpingovými

dovozy a újmou. Žalobkyně tvrdí, že předložily důkaz o tom, že ceny energie byly vyšší v Unii než na mezinárodní úrovni. Žalobkyně tak odkazují na obecná tvrzení Komise ve „třetím energetickém balíčku“ a obecná tvrzení Alliance of Energy-Intensive Industries. Žalobkyně dále tvrdí, že prokázaly, že poptávka po oceli měla rozhodující úlohu v neschopnosti výrobního odvětví Společenství promítnout zvýšení nákladů v ceně. Žalobkyně v tomto ohledu předložily graf, který znázorňuje vývoj výroby oceli ve Společenství ve srovnání s cenami ferosilicia rovněž ve Společenství. Podle žalobkyně tento graf dokazuje, že se ceny ferosilicia ve Společenství vyvíjely stejně jako výroba oceli ve Společenství, a tudíž uvedená výroba oceli představuje hlavní skutečnost určující cenu ferosilicia. Žalobkyně tento graf staví proti grafu vypracovanému orgány v dokumentu poskytujícím konečné informace, který ukazuje neexistenci vzájemné souvislosti mezi globální poptávkou po oceli a smluvními cenami ferosilicia ve Společenství.

¹⁹² Nicméně je třeba konstatovat, že žádný z důkazů předložených žalobkyněmi není rozhodující. Nejprve, pokud jde o důkaz o tom, že ceny energie byly vyšší ve Společenství než na mezinárodní úrovni, je třeba uvést, že žalobkyně pouze odkazují na obecná tvrzení, ale neposkytují žádný číselný údaj. Žalobkyně zejména neprovedly přesné a číselné srovnání cen energie ve Společenství a světových cen energie ani neprokázaly, že toto zvýšení cen energie ve Společenství bylo natolik podstatné, že způsobilo újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

¹⁹³ Dále, pokud jde o graf týkající se vývoje výroby oceli ve Společenství ve srovnání s cenami ferosilicia ve Společenství, je třeba poznamenat, že žalobkyně na základě tohoto grafu pouze obecně tvrdí, že ceny ferosilicia ve Společenství se vyvíjely stejně jako výroba oceli. Žalobkyně však neanalyzovaly tento graf, aby prokázaly, že poptávka

po oceli (tzn. výroba oceli) se vyvíjela takovým způsobem, že výrobci ve Společenství nemohli v průběhu období šetření promítnout zvýšení výrobních nákladů v ceně. Kromě toho je třeba poznamenat, že graf ukazuje růst výroby oceli během prvních tří čtvrtletí období šetření, které trvalo od 1. října 2005 do 30. září 2006, přitom k poklesu výroby došlo až ve čtvrtém čtvrtletí. Graf rovněž ukazuje, že ceny ferosilicia ve Společenství během celého období šetření rostly. Žalobkyně však nevysvětlují, v čem nebylo zvýšení výroby oceli během prvních tří čtvrtletí období šetření dostatečné pro zvýšení cen umožňující výrobcům ferosilicia ve Společenství přenést zvýšení výrobních nákladů na spotřebitele.

¹⁹⁴ Důkazy předložené žalobkyněmi tudíž neprokazují, že zvýšení nákladů zapříčinilo újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

¹⁹⁵ S ohledem na výše uvedené – zejména s ohledem na úvahy orgánů v prozatímním nařízení a v napadeném nařízení a na nedostatečnost důkazů předložených žalobkyněmi – je třeba tvrzení žalobkyň týkající se nesprávných právních posouzení zamítnout.

¹⁹⁶ Projednávanou výtku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

– K výtce založené na porušení zásady řádné správy a povinnosti uvést odůvodnění

¹⁹⁷ Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada nesplnila svoji povinnost řádné péče a povinnost uvést odůvodnění, jelikož ačkoli žalobkyně poskytly během šetření řadu důkazů týkajících se zvýšení výrobních nákladů, Rada předložení těchto důkazů nezpochybnila ani na ně neodpověděla.

¹⁹⁸ V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že na rozdíl od tvrzení žalobkyň se Rada k důkazům jimi předloženým vyjádřila. Orgány odpověděly na tvrzení žalobkyň týkající se výrobních nákladů v bodech 131 až 133 odůvodnění prozatímního nařízení, v dokumentu poskytujícím konečné informace, v dokumentu poskytujícím konečné informace ve vztahu ke společnosti CHEMK a v bodech 97 až 99 odůvodnění napadeného nařízení. Orgány dále odpověděly na tvrzení žalobkyň týkající se poptávky po oceli v dokumentu poskytujícím konečné informace a v dokumentu poskytujícím konečné informace ve vztahu ke společnosti CHEMK. Orgánům tedy nelze platně vytýkat žádné porušení zásady řádné správy a povinnosti uvést odůvodnění.

¹⁹⁹ Jak bylo uvedeno v bodě 162 výše, žalobkyně se kromě toho nemohou dovolávat nesplnění povinnosti řádné péče a porušení povinnosti uvést odůvodnění, zatímco ve skutečnosti napadají opodstatněnost závěru orgánů. Okolnost, že žalobkyně mají za to, že vysvětlení orgánů nejsou dostatečná, totiž nijak neprokazuje, že tyto orgány porušily svoji povinnost řádné péče a povinnost uvést odůvodnění.

200 Z toho plyne, že projednávanou výtku je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

201 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba čtvrtou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

K páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stran analýzy újmy, kterou utrpěla společnost Huta Laziska

Argumenty účastnic řízení

202 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, jak je definována zejména v rozsudku Soudního dvora ze dne 9. ledna 2003, Petrotub a Republica v. Rada (C-76/00 P, Recueil, s. I-79, bod 87), jelikož její tvrzení v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení o vlivu údajů týkajících se konkrétně společnosti Huta Laziska na zjišťování újmy nebylo podloženo žádným důkazem. Toto tvrzení podle žalobkyně představuje „opakování“, které nepřináší žádnou informaci ani neposkytuje žádné ověřitelné odůvodnění na podporu jejího závěru, a to navzdory žádostem, které v tomto smyslu předložily zejména ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu konečné informace, a důkazům, které předložily v průběhu šetření. Tyto důkazy podle žalobkyně prokazují, že společnost Huta Laziska, nejvýznamnější výrobce ferosilicia ve Společenství, ukončila výrobu ferosilicia v letech 2005–2006 v důsledku sporu

se svým dodavatelem elektrické energie, a tudíž tato společnost utrpěla újmu, která nebyla způsobena dovozy dotčenými šetřením. Žalobkyně navíc uvádějí, že pokles výroby společnosti Huta Laziska byl takového rozsahu, že byl z převážné části příčinou poklesu výroby výrobního odvětví Společenství jako celku.

- 203 Žalobkyně v replice nesouhlasí s vyjádřením Rady, že žalobkyně nepožádaly o upřesnění k posouzení újmy, které Rada provedla při vyloučení údajů týkajících se společnosti Huta Laziska, jak vyplývá z bodu 101 odůvodnění napadeného nařízení. Žalobkyně podaly přesnou žádost v tomto smyslu dne 7. ledna 2008.
- 204 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 205 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož bod 101 odůvodnění napadeného nařízení, jenž se týká vlivu údajů týkajících se konkrétně společnosti Huta Laziska na zjišťování újmy, představuje „opakování“, které nepřináší žádnou informaci ani neposkytuje žádné ověřitelné odůvodnění na podporu jejího závěru, a to navzdory žádostem, které žalobkyně v tomto smyslu předložily.
- 206 Jak již bylo uvedeno v bodě 162 výše, žalobkyně se nemohou dovolávat nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, zatímco ve skutečnosti napadají opodstatněnost závěru

orgánů. Okolnost, že žalobkyně mají za to, že vysvětlení orgánů nejsou dostatečná, totiž nijak neprokazuje, že tyto orgány porušily povinnost uvést odůvodnění.

²⁰⁷ Navíc je třeba dodat, že z bodů 99 a 100 dokumentu poskytujícího konečné informace a z bodů 100 a 101 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány měly za to, že příčinu újmy je třeba analyzovat na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku a že informace o společnosti Huta Laziska byly zohledněny a že trendy pozorované u zbytku výrobního odvětví Společenství by zůstaly vysoce záporné, i kdyby údaje týkající se tohoto výrobce byly vyloučeny z analýzy. I když lze mít zajisté za to, že tato vysvětlení jsou stručná, jasně a jednoznačně z nich nicméně vyplývají úvahy orgánů ve smyslu judikatury, na kterou bylo odkázáno v bodě 44 výše. Každopádně situaci v projednávané věci nelze v žádném případě srovnávat se situací ve věci, v níž byl vydán rozsudek *Petrotub a Republica v. Rada*, bod 202 výše, kterou žalobkyně uvádějí ve svých písemnostech. V této věci totiž Soudní dvůr konstatoval, že Rada pouze odkázala na právní předpisy Společenství a neposkytla žádné vysvětlení, které by zúčastněným a soudu poskytlo informace.

²⁰⁸ Konečně je třeba poznamenat, že skutečnost, že orgány nevyhověly žádosti o sdělení posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, z kterého byla vyloučena společnost Huta Laziska, sama o sobě nepředstavuje porušení povinnosti uvést odůvodnění.

²⁰⁹ Z toho plyne, že pátou část čtvrtého žalobního důvodu je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K šesté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o závěry Rady ohledně dopadu dovozů z třetích zemí

Argumenty účastnic řízení

- ²¹⁰ Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož v bodě 95 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že dovozy z jiných třetích zemí nepřispěly k újmě vzniklé výrobnímu odvětví Společenství. Žalobkyně v tomto ohledu odkazují na svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu konečné informace, ve kterých s odkazem na důkazy poskytnuté s jejich vyjádřeními k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace uvedly, že toto tvrzení je chybné, jelikož dovozy z Islandu a Venezuely od roku 2005 do období šetření výrazně vzrostly a při této příležitosti odebraly výrobčům ferosilicia ve Společenství podíly na trhu.
- ²¹¹ Žalobkyně v replice dodávají, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, neexistuje rozpor mezi argumentem, podle kterého dovozy z jiných třetích zemí přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, a argumentem, podle kterého dumpingové dovozy převzaly „místo uvolněné“ dovozy z Norska, Venezuely a Islandu. Dumpingové dovozy totiž v letech 2004 a 2005 nahradily ferosilicium pocházející z Venezuely a Islandu. Zároveň od roku 2005 do období šetření, to znamená během odlišného období, dovozy z Venezuely a Islandu vzrostly, a tím ovlivnily výrobní odvětví Společenství.

212 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

213 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož v bodě 95 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že dovozy z jiných třetích zemí nepřispěly k újmě vzniklé výrobnímu odvětví Společenství.

214 Opět, jak bylo uvedeno zejména v bodě 162 výše, žalobkyně se nemohou dovolávat nesplnění povinnosti uvést odůvodnění a ve skutečnosti napadat opodstatněnost závěru orgánů. Okolnost, že žalobkyně mají za to, že vysvětlení orgánů nejsou dostatečná, totiž nijak neprokazuje, že tyto orgány porušily povinnost uvést odůvodnění.

215 Navíc je třeba uvést, že orgány v bodech 115 až 121 odůvodnění prozatímního nařízení podrobně zkoumaly dopad dovozů z jiných třetích zemí na situaci výrobního odvětví Společenství. Orgány v bodě 95 odůvodnění napadeného nařízení potvrdily analýzu uvedenou v prozatímním nařízení. Konkrétně orgány v bodech 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení věnovaly značnou část úvah přezkumu dopadu dovozů z Venezuely a Islandu. V těchto bodech odůvodnění orgány zejména uvedly, že i když nelze vyloučit, že dovozy z Islandu a Venezuely měly negativní vliv na situaci

výrobního odvětví Společenství, při srovnání s objemem a cenami dumpingových dovozů nelze jeho účinku připisovat podstatný význam. Z toho plyne, že z těchto bodů odůvodnění jasně a jednoznačně vyplývají úvahy orgánů, takže jim nelze platně vytýkat žádné porušení povinnosti uvést odůvodnění.

216 Šestou část čtvrtého žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

5. K pátému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o sdělení informací týkajících se zahájení antidumpingového řízení

Argumenty účastnic řízení

217 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila jejich právo na obhajobu, jelikož nevyhověla jejich žádostem o založení doplňujících nedůvěrných údajů týkajících se důkazů, které musí obsahovat podnět, aby vedly k zahájení antidumpingové řízení, do nedůvěrného procesního spisu.

218 Zprvė žalobkyně v tomto ohledu poznamenávají, že ve svých vyjádřeních k újmě, která předložily dne 15. ledna 2007, a ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace požádaly o poskytnutí nedůvěrných výtahů informací, které jsou obsažené v podnětu a týkají se konkrétně výpočtu zjevné spotřeby, základu pro výpočet dumpingového rozpětí a výrobních nákladů společností, které podaly podnět. Žalobkyně upřesňují, že tyto výtahy měly být sděleny, aby bylo na jedné

straně prokázáno, že takové informace byly skutečně uvedeny v podnětu v dostatečné míře na to, aby odůvodnily tvrzení obsažená v daném podnětu, a na druhé straně bylo umožněno dotčeným vývozcům přezkoumat – ve formě nedůvěrného výtahu – informace, na jejichž základě měla Komise za to, že je nutné zahájit antidumpingové řízení. Bez těchto výtahů žalobkyně nemohly podle svého názoru odpovědět na výtky formulované Euroalliages v podnětu.

- 219 Konkrétně, pokud jde o informace týkající se výpočtu zjevné spotřeby, žalobkyně vysvětlují, že podnět obsahoval dva rozdílné soubory údajů o spotřebě (dovozy, vývozy, prodej, zásoby a výroba), kde rozdílnost vyplývala z odlišných úprav. Z důvodu této rozdílnosti žalobkyně požádaly o upřesnění a sladění výpočtů pro oba soubory. Žalobkyně od orgánů nic neobdržely. V reakci na argument Rady, podle kterého byl vzorec použitý pro konverzi různých druhů ferosilicia na 75 % ferosilicium sdělen, žalobkyně dále v replice uvádějí, že nepožadovaly vzorec, ale odůvodnění použití takového vzorce v situaci, kdy žádný vzorec nebyl nutný.
- 220 Pokud jde o informace týkající se základu pro výpočet dumpingového rozpětí, žalobkyně uvádějí, že nedůvěrné znění podnětu shrnuje v příloze Ca veškeré údaje poskytnuté žalobkyním ohledně dumpingu. Tyto stránky jsou však prázdné, což znamená, že žalobkyně nemohly ověřit, zda podnět obsahuje důkazy o dumpingu, a každopádně ani to, zda jsou dostatečné.
- 221 Pokud jde o informace týkající se výrobních nákladů společností, které podaly podnět, žalobkyně uvádějí, že v průběhu administrativního řízení provedly srovnání vývoje výrobních nákladů výrobního odvětví Společenství jako celku, na které je odkazováno

v podnětu, s údaji obsaženými v odpovědích na antidumpingový dotazník u každého výrobce ve Společenství. Srovnání ukázalo značné rozdíly, což podnítilo žalobkyně, aby Komisi požádaly o zpřístupnění nedůvěrných údajů každého výrobce ve Společenství, jak jsou uvedeny v podnětu. Komise bez odůvodnění toto zpřístupnění odmítla.

222 Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že žádná „užitečná nedůvěrná verze“ informací, které poskytly společnosti podporující podnět podaný Euroalliages, nebyla založena do procesního spisu. Žalobkyně navíc uvádějí, že i když některé informace byly nakonec poskytnuty, jejich důvěryhodnost je zpochybněna z důvodu zjištěné nesrovnalosti mezi údaji, které obsahují různé dokumenty zaslané těmito společnostmi.

223 Rada, podporovaná Komisí, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

224 Podle judikatury, na kterou již bylo odkazováno v bodě 52 výše, musí být na základě zásady dodržování práva na obhajobu zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy. V tomto ohledu musí orgány dotýčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství,

poskytnout údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení (rozsudek Al-Jubail Fertilizer v. Rada, bod 52 výše, bod 17).

225 Pokud jde o obchodní tajemství, je třeba dále připomenout, že čl. 19 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1225/2009) stanoví, že se všemi informacemi důvěrné povahy nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody. Navíc podle čl. 19 odst. 2 základního nařízení (nyní čl. 19 odst. 2 nařízení č. 1225/2009) se účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, vyzvou, aby předložili výtah, který nemá důvěrnou povahu, s výjimkou výjimečných okolností, není-li zpracování výtahu určitých informací možné. V tomto ustanovení je dále uvedeno, že výtah musí být natolik podrobný, aby umožňoval přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací.

226 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba určit, zda Rada skutečně porušila právo žalobkyně na obhajobu, když nevyhověla jejich žádostem o založení doplňujících nedůvěrných údajů do nedůvěrného procesního spisu.

227 Zprvė žalobkyně tvrdí, že ve vyjádřeních k újmě, která zaslaly Komisi dne 15. ledna 2007, požádaly, aby nedůvěrné výtahy informací, které jsou obsaženy v podnětu a týkají se výpočtu spotřeby, základu pro výpočet dumpingového rozpětí a výrobních nákladů společností, jež podaly podnět, byly založeny do nedůvěrného procesního spisu. Z důvodu neexistence těchto informací v nedůvěrném spisu žalobkyně nemohly odpovědět na výtky obsažené v podnětu.

228 Nejprve, pokud jde o výpočet spotřeby, je třeba uvést, že žalobkyně ve vyjádřeních k újmě požádaly o sdělení tří druhů údajů: zaprvé odůvodnění vzorce použitého pro konverzi veškerých údajů o dovozu 75 % ferosilicia, zadruhé objasnění způsobu, jakým byla tato konverze vypočítána pro účely stanovení domácích dodávek, a zatřetí odhadovanou výrobu v případě dvou výrobců ve Společenství, tedy společností SKW Trostberg AG a TDR – Metalurgija d.d., na kterou je odkazováno v tabulce týkající se zjevné spotřeby uvedené v nedůvěrné verzi podnětu, a způsob, jakým byla konverze vypočítána pro tyto odhady.

229 Je přitom třeba poznamenat, že vzorec použitý pro konverzi různých druhů ferosilicia na 75 % ferosilicium je uveden v nedůvěrné verzi podnětu. Komise navíc odůvodnění použití tohoto vzorce žalobkyním poskytla v dodatkovém dokumentu poskytujícím prozatímní informace, zaslaném žalobkyním dne 10. září 2007, ze kterého vyplývá, že použitý konverzní vzorec se ukázal nezbytným, aby bylo možné náležitým způsobem srovnat údaje.

230 Je třeba rovněž poznamenat, že pokud jde o domácí dodávky, z nedůvěrné verze podnětu vyplývá, že číselné údaje týkající se těchto dodávek byly založeny na skutečných dodávkách, přitom tyto údaje byly poskytnuty jednotlivými žadateli, na 75 % ferosiliciu a na odhadech týkajících se společností SKW a TDR. Z téže verze podnětu rovněž vyplývá, že údaje o skutečných dodávkách byly považovány za důvěrné. Vzhledem k tomu, že v nedůvěrné verzi podnětu jsou uvedeny celkové číselné údaje o domácích dodávkách, je třeba mít za to, že orgány jednaly v souladu s čl. 19 odst. 1 a 2 základního nařízení.

- 231 Konečně je třeba poznamenat, pokud jde o odhadovanou výrobu společností SKW a TDR, že Komise v dodatkovém dokumentu poskytujícím prozatímní informace vysvětlila, že tato odhadovaná výroba vycházela ze znalosti trhu, kterou měli žadatelé, a že byla tedy považována za důvěrnou. Jak bylo uvedeno v bodě 230 výše, vzhledem k tomu, že v nedůvěrné verzi podnětu jsou uvedeny celkové číselné údaje o domácích dodávkách, orgány jednaly v souladu s čl. 19 odst. 1 a 2 základního nařízení.
- 232 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že žalobkyně neprávem tvrdí, že informace týkající se výpočtu spotřeby, o jejichž předložení v nedůvěrném znění požádaly, jim nebyly sděleny. Tyto informace byly totiž buď založeny do nedůvěrného spisu, nebo byly uvedeny v dodatkovém dokumentu poskytujícím prozatímní informace. Pokud jde o tento aspekt podnětu, žalobkyně nejsou tudíž oprávněné dovolávat se porušení svého práva na obhajobu.
- 233 Dále, pokud jde o základ pro výpočet dumpingového rozpětí, je třeba konstatovat, že nedůvěrná verze podnětu obsahuje stručné, ale jasné vysvětlení způsobu, jakým byly vypočítány běžná hodnota a vývozní cena. Dodatkový dokument poskytující prozatímní informace navíc poskytuje podrobná vysvětlení způsobu, jakým byla vypočítána běžná hodnota. Komise konkrétně v posledně uvedeném dokumentu odkázala na ceny použité jako základ pro výpočet běžné hodnoty, jež jsou uvedeny v přílohách C.1, C.2, C.3 a C.4 nedůvěrné verze podnětu. Je tudíž třeba konstatovat, že žalobkyně měly dostatečné informace, pokud jde o základ pro výpočet dumpingového rozpětí, aby mohly vykonat své právo na obhajobu, a že skutečnost, že stránky týkající se přílohy Ca v nedůvěrné verzi byly prázdné, neměla žádné důsledky.
- 234 Nakonec, pokud jde o výrobní náklady společností, které podaly podnět, je třeba poznamenat, že výrobní náklady všech žadatelů byly uvedeny v příloze 5 nedůvěrné verze podnětu. Vzhledem k tomu, že údaje o skutečných výrobních nákladech každého

žadatele jsou nesporně důvěrnými údaji a že v nedůvěrné verzi podnětu jsou uvedeny celkové číselné údaje výrobních nákladů žadatelů, orgány jednaly v souladu s čl. 19 odst. 1 a 2 základního nařízení. Z toho plyne, že orgány poskytly žalobkyním údaje užitečné k obraně jejich zájmů a současně zajistily zachování obchodního tajemství. Ani v případě výrobních nákladů společností, které podaly podnět, nejsou tudíž žalobkyně oprávněny domáhat se porušení svého práva na obhajobu.

235 Zadruhé žalobkyně kritizují Radu, že do procesního spisu nezaložila „užitečnou nedůvěrnou verzi“ informací, které poskytly společnosti podporující podnět podaný Euroalliances. Žalobkyně navíc uvádějí, že i když některé informace byly nakonec poskytnuty, jejich důvěryhodnost je zpochybněna z důvodu zjištěné nesrovnalosti mezi údaji, které obsahují různé dokumenty zaslané těmito společnostmi.

236 V tomto ohledu je třeba poukázat na nepřesnost těchto tvrzení a dospět k závěru, že tato tvrzení musí být s ohledem na čl. 21 první pododstavec statutu Soudního dvora, který se vztahuje na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu, jak jsou vykládány judikaturou uvedenou v bodě 60 výše, prohlášena za nepřípustná. Žalobkyně totiž neposkytují žádné upřesnění k nedůvěrným verzím, které považují za nedostatečně užitečné. Žalobkyně zvláště neupřesňují, zda se jedná o nedůvěrné verze dokumentů předložených na podporu podnětu nebo dokumentů předložených následně. Žalobkyně ani neposkytují žádné upřesnění k údajům, které považují za rozporuplné. Projednávanou výtku je tudíž třeba odmítnout jako nepřípustnou.

237 Z toho plyne, že pátý žalobní je třeba zamítnout jako částečně neodůvodněný a částečně nepřípustný.

238 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

239 Je třeba rovněž zamítnout návrh žalobkyň na přijetí organizačních procesních opatření a důkazních opatření. Žalobkyně totiž žádají Tribunál, aby nařídil předložení informací na podporu bodu 101 odůvodnění napadeného nařízení, jenž se týká dopadu údajů týkajících se konkrétně společnosti Huta Laziska na zjišťování újmy. Vzhledem k tomu, že v bodech 205 až 209 výše bylo stanoveno, že uvedený bod odůvodnění je správně odůvodněn, není namístě žádosti žalobkyň vyhovět. Žalobkyně dále žádají Tribunál, aby nařídil předložení informací o výpočtu spotřeby, základu pro výpočet dumpingového rozpětí a výrobních nákladů každé ze společností, které podaly podnět, tak, aby bylo možné ověřit, zda bylo šetření zahájeno na základě dostatečných důkazů o dumpingu a újmě. V bodech 224 až 234 výše již však bylo stanoveno, že žalobkyně obdržely údaje užitečné k obraně svých zájmů, které se týkají každé z těchto tří skutečností. Žádosti žalobkyň v tomto ohledu není tedy namístě vyhovět.

K nákladům řízení

240 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

241 Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Společnosti Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**

- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. října 2011.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 7368
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	II - 7372
Právní otázky	II - 7374
1. K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž se týká použití předpokládaného ziskového roz- pětí při stanovení vývozní ceny	II - 7374
K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z nesprávného právního po- souzení při výkladu čl. 2 odst. 9 základního nařízení	II - 7374
Argumenty účastnic řízení	II - 7374
Závěry Tribunálu	II - 7375
Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění	II - 7380
Argumenty účastnic řízení	II - 7380
Závěry Tribunálu	II - 7381
Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu	II - 7383
Argumenty účastnic řízení	II - 7383
Závěry Tribunálu	II - 7383
Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady řádné správy ..	II - 7385
Argumenty účastnic řízení	II - 7385
Závěry Tribunálu	II - 7386

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž se týká cenového závazku nabídnutého společnosti Silmak	II - 7387
K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady rovného zacházení	II - 7387
Argumenty účastnic řízení	II - 7387
Závěry Tribunálu	II - 7388
Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 6 odst. 7, čl. 8 odst. 4 a čl. 20 odst. 1 základního nařízení	II - 7392
Argumenty účastnic řízení	II - 7392
Závěry Tribunálu	II - 7393
Ke třetí části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění	II - 7395
Argumenty účastnic řízení	II - 7395
Závěry Tribunálu	II - 7396
Ke čtvrté části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu	II - 7397
Argumenty účastnic řízení	II - 7397
Závěry Tribunálu	II - 7398
3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, jenž se týká zjišťování újmy	II - 7399
Argumenty účastnic řízení	II - 7399
Závěry Tribunálu	II - 7401
4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, jenž se týká analýzy příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou	II - 7407

K první části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká dopadu odchodu výrobců z třetích zemí z trhu Společenství a přeorientování a poklesu výroby některých výrobců ve Společenství na výrobní odvětví Společenství	II - 7408
Argumenty účastnic řízení	II - 7408
Závěry Tribunálu	II - 7410
– K výtce týkající se tržních podílů uvolněných výrobců z třetích států a Společenství	II - 7410
– K výtce týkající se významu a příčiny dobrovolného snížení výroby výrobním odvětvím Společenství	II - 7415
– K výtce vycházející z porušení práva žalobkyně na obhajobu	II - 7416
– K výtce týkající se porušení povinnosti řádné péče a povinnosti uvést odůvodnění	II - 7417
Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká příčin újmy způsobené individuálně členům výrobního odvětví Společenství	II - 7418
Argumenty účastnic řízení	II - 7418
Závěry Tribunálu	II - 7419
Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká poklesu výroby výrobního odvětví Společenství	II - 7422
Argumenty účastnic řízení	II - 7422
Závěry Tribunálu	II - 7423
Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, jež se týká dopadu zvýšení nákladů, které nese výrobní odvětví Společenství	II - 7423
Argumenty účastnic řízení	II - 7423
Závěry Tribunálu	II - 7425

– K výtce týkající se zjevně nesprávných posouzení	II - 7425
– K výtce založené na porušení zásady řádné správy a povinnosti uvést odůvodnění	II - 7429
K páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stran analýzy újmy, kterou utrpěla společnost Huta Laziska	II - 7430
Argumenty účastnic řízení	II - 7430
Závěry Tribunálu	II - 7431
K šesté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o závěry Rady ohledně dopadu dovozů z třetích zemí	II - 7433
Argumenty účastnic řízení	II - 7433
Závěry Tribunálu	II - 7434
5. K pátému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení práva žalobkyň na obhajobu, pokud jde o sdělení informací týkajících se zahájení antidumpingového řízení	II - 7435
Argumenty účastnic řízení	II - 7435
Závěry Tribunálu	II - 7437
K nákladům řízení	II - 7442